

רשומות

קובץ התקנות

כ"ז באייר תשכ"ז 2052 6 ביוני 1967

	עמוד
תקנות־שעת־חירום (סמכויות מיוחדות), תשכ"ז—1967	2530

ה ת ו כ ן

פרק ראשון: פרשנות ותחולה

1. הגדרות
2. דין תקנות כדין חוק
3. תחולה מקודת הפרשנות
4. תחולה על כלי שיט וכלי טיס
5. תחולה בחוץ לארץ
6. רשות מוסמכת
7. שימוש בסמכויות של רשות מוסמכת
8. מקיד מורשה
9. תחולת מקודת פיצויים (תגנה),1940
10. סמכות לממשלה לאצול סמכויות
11. אצילת סמכויות של שר לפי התקנות
12. סמכויות הממשלה אינן ניתנות לאצילה
13. שימוש בסמכויות לפי התקנות
14. שימוש בעבירות חוץ
15. פטור של עובדי המדינה המועלים במלוי תפקידם

פרק שני: פיקוח על פרסומים ומסירת ידיעות

16. צו מיקוח על מכשירי שידור
17. הרשות למתן היתר
18. קביעת מסורים
19. הסדר השימוש במשדר
20. אחריות פלילית של מחזיק משדר
21. אמצעי כפיה
22. סמכויות מיוחדות לפי מקודת הטלגרף האלחוטי
23. איסור הפרעה לטלקומוניקציה
24. איסור תפיסת ידיעות בטלגרף או בטלפון
25. מניעת הפרעות
26. אחריות פלילית להפרעת שידורים
27. סמכויות מיוחדות של בית המשפט
28. זכות כניסה ובדיקה
29. סמכות לחפוש
30. שמירת חוקף
31. איסור איחות
32. מכשיר איחות
33. יונים
34. תחולת חיקוקי מכס
35. איסור להחזיק יונים מסוימות
36. איסור משלוח בסמכים על ידי יונים
37. איסור מניפה ביונה
38. איסור מניפה בחפץ קשור ליונה
39. פעולה על פי הוראה רשמית
40. סמכויות ביצוע
41. חובה למסור יונה למשטרה
42. מותר להשמיד בזים נודדים
43. איסור החזקת אמצעי להעברת ידיעות בחשאי
44. חובה למסור צופן
45. חובה למסור חומר או חפץ
46. שמירת אחריות פלילית
47. יוצאים מן הכלל
48. איסור החזקה מצלמה בשטחים מיוחדים
49. איסור החזקת מצלמה במקומות אחרים
50. איסור צילום וציור
51. פסורים
52. חובה למסור צילומים וציורים לבקורת
53. סמכות להחזיק בצילומים ותיאורים או להשמידם
54. שמירת אחריות פלילית
55. איסור לצלם חייל
56. שלילת השמוש בטלפון

57. מצויים בעד שלילת השמוש במלפון
58. חשלומים בשעת החזרת המלפון
59. הגדרה
60. שימוש במכשירי טלגרף פרטיים

פרק שלישי: תנועות ופעילות של בני אדם

61. מעצר של יחידים עוינים
62. מעצר של נכרי שגורש
63. מעצר של נכרים מכלי שיט או מכלי טיס
64. איסור לשנות שם
65. איסור לשנות שם עסק
66. פירושים
67. הודעה כוזבת לשם קבלת תעודת זהות
68. הפעלת מקלט או רמקול במקום ציבורי
69. מדים וסמלים בלתי רשמיים
70. התערבות שלא כדין בשימוש בזכויות
71. ייצור תעודות צבאיות מזוייפות והחזקתן
72. צביעה, הוספה או מחיקת סימנים על גבי רכב
73. סיוע לעציר להימלט ממשמורת
74. סיוע לעציר שנמלט ממשמורת
75. הסדר של מקומות מעצר של שבויי מלחמה
76. דין עצירים המוגנים על ידי אמנת ג'נבה
77. חטינות של שבוי מלחמה
78. כניסה לשטח האויב
79. מקום מוגן
80. התנהגותו של בעל היתר
81. סמכויות עזר
82. שטח מוגן
83. סמכויות עזר
84. התנהגות במקומות ושטחים מוגנים
85. הגבלת הגישה החפשית והבנייה
86. שטח שבפיקוח
87. סמכויות הרשות הצבאית
88. הגבלות על קיום מחנות
89. השגת גבול בקשר למקום מוגן
90. סמכויות עזר
91. הוראות לעזוב מקום מסעמי בסחון
92. חובת הזדהות

פרק רביעי: ספנות ותעופה

93. צווי שיט
94. אמצעי זהירות
95. פיקוח על ביקורים ושהייה
96. חיוב לבצע הובלות
97. חיוב לשכור כלי שיט
98. שכירות מכוח התקנות
99. גיוס הצוות
100. חובות הצוות בכלי שיט ישראלי
101. חובות יפאים אזרחים ותושבים
102. זכויות הצוות
103. אורות ומגדלורים
104. מחן צווים
105. סוגי צווים
106. מטוד
107. סמכויות עזר
108. הסדר משלים
109. ביצוע חיובים
110. קיום צווים
111. דין העובר על פקודת האניות (הגבלת העברתן ומשכונן), תש"ט-1948
112. תחולה על כלי טיס
113. פיקוח על העברת כלי טיס ומשכונם
114. סמכות להורות על תפיסה ועל חילוט

115. אמצעי בטיחות נוספים בכלי טיס
116. מתן ידיעות על בנית כלי טיס
117. סיכות על העבדה
118. דמי בטלה במקרה של ביטול צו הפיסורין
119. איסור המראה אלא בהיתר

פרק חמישי: החבורה

120. פיקוח על קוי החבורה
121. החזקת כבישים
122. הגדרת רשות מחזיקה
123. פיקוח על טעינה ופריקה, עליה וירידה
124. פיקוח על התנועה במקומות ריכוז
125. שמירת סמכויות
126. טעינה ופריקה של תחמושת בגמל
127. הסדר הטיפול בתחמושת בגמל
128. חובה לעצור כלי רכב
129. סמכות של חיפוש בכלי רכב
130. סמכות תפיסה

פרק שישי: הבטחת שדותים חיוניים ואספקה חיונית

סימן א': כ ל ל י

131. מתן שדותים ברכב ובציוד אחר
132. קביעת שכר השדות
133. השעייה עובדים
134. מפעל
135. נסילת הנהלת המפעל
136. פרסום צווים
137. סמכויות רשות מוסמכת
138. זכויות עובדי מפעל
139. ביצוע עבודות מיוחדות
140. סמכות להחיר מפגעים
141. מסירת טובין שנאבדו
142. הבטחת מטלטלין בסבנים הרוסים

סימן ב': סמכויות מיוחדות לגבי קרקעות

143. סמכויות לבצע עבודות בקרקע
144. שימוש בקרקע על ידי צה"ל
145. כניסה למקרקעים ובדיקתם
146. חיקון חוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת-חירום, תש"י-1949

סימן ג': תפיסת טובין

147. תחולת הסימן
148. אי-תחולה על ענייני מטבע
149. תפיסת טובין
150. דין טובין שנתפסו
151. אישור קבלה
152. שכר שירות
153. תפיסת רכב
154. החזרת טובין ששוחררו
155. הבטחת טובין

סימן ד': בתי חולים

156. הגדרות
157. הכרזת מוסד כבית חולים
158. צו פקוח
159. צו הנהלה
160. הסמכות להפקיע תוקפם של חוזים והסכמים
161. בצוע צווים
162. מתן הוראות לעובדי בית חולים
163. העברת עובדים
164. קביעת שכר
165. שמירת הוקף

סימן ה': הוראות מיוחדות ביחס לחברות וכו'

166. הגדרות
167. סילוק מתפקידים בחברה
168. העברת מניות לנאמנים
169. החלטה על העברת מניות
170. מחיר המניות
171. המטר שעבודים
172. תחולת הסימן על אגודות שיתופיות

פרק שביעי: פנוי ואמצעי בטחון

173. הגדרות
174. פינוי אזורים
175. פרטי צו פינוי
176. אכיפת פינוי
177. פינוי פקידי שיכון
178. מתן שיכון
179. פינוי שיכונים שנתפסו
180. אכיפה על ידי פקיד שיכון
181. הבטחה מפני התקפות אויב
182. מקרקעין שנהרסו או נפגעו בחומר מזיק
183. טובין שנפגעו
184. נקיטת אמצעים נגד שריפות
185. איסור התקהלויות והבלהן
186. סייג למתן צו מניעת התקהלויות

פרק שמיני: ע ר ר י ם

187. מינוי ועדות עררים
188. זכות ערר
189. תוקף הערר
190. נוהל וסדרי דין
191. ערר על קביעת דמי שכירות בכלי שיט או כלי טיס
192. השהיית הדיון בעררים
193. השהייית ערעורים לפי חוקים אחרים

פרק תשיעי: הוראות כלליות

194. עריכת בקורה
195. סמכויות ביצוע
196. כפירת ידיעות
197. סמכויות מאסר
198. הצגת הודעות
199. איסור הפרעה
200. זיהוים של עצירים
201. הצגה היתר

202. שמירת סודיות
203. ביטול היתרים
204. החזקת טובין
205. מכירת סחורות חפוסות
206. הטלת הפקידים על האגיד
207. מסירת דברים שהחזקתם אסורה
208. אגרות והשלומי חובה
209. מתן ומרסום צווים והחילתם
210. החזרת הוצאות
211. אי-חלות הגבלות
212. שמירת תוקף
213. עונשין
214. דין חבר בני אדם
215. עונשי עזר
216. הגשת תביעה
217. סמכות שיפוט
218. תקנות אלה ודינים אחרים
219. ת ש ס

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

תקנות־שעת־חירום (סמכויות מיוחדות), תשכ"ז—1967

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [1], אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: פרשנות ותחולה

הגדרות

1. (א) בתקנות אלה —

"אויב" — כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955 [2];

"בעל" —

(1) במפעל — לרבות אדם הממלא במפעל תפקיד הנהלה;

(2) בכלי שיט ובכלי טיס — לרבות שוכרם של כלי השיט או של כלי הטיס ומי שהכלי כאמור נמצא בפיקוחו;

"צה"ל" — צבא־הגנה לישראל;

"היתר" — לרבות רשיון וכל הרשאה וכיוצא בזה;

"שר" — שר הבטחון, וכן כל חבר הממשלה שנתמנה על ידיה לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן, אם בנוסף לשר הבטחון ואם במקומו;

"חומר נפץ" — כמשמעותו בחוק חמרי נפץ, תשי"ד—1954 [3];

"חייל" — כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955;

"טלקומוניקציה" — המסרה, שידור או קליטה של סימנים, אותות, כתב, אור, תמונה או קול, או של ידיעות בכל צורה אחרת, על ידי קווים, אלחוט, מתקני תאורה או מערכות אלקטרומגנטיות כל שהן;

"כלי שיט ישראלי" או "כלי טיס ישראלי" — כלי שיט או כלי טיס הרשומים בישראל או שזכות הבעלות או השכירות או השליטה בהם היא בידי אזרח ישראל, תושב ישראל, המדינה, תאגיד הרשום בישראל או תאגיד הנתון לשליטתו של אחד מאלה, אך למעט כלי שיט או כלי טיס המשמשים או המיועדים לשמש את צה"ל או את משטרת ישראל;

"משדר" — מכשיר למסירת ידיעות, תמונות או אותות באמצעות טלגרף אלחוטי, טלפון אלחוטי, טלביזיה אלחוטית, או באמצעות מכשירים אלחוטיים או מכשירי איתות אחרים, ו"מקלט" — מכשיר לקליטת ידיעות, תמונות או אותות ששודרו או ניתנו באמצעים כאמור;

"מפעל" — כל מפעל של תועלת ציבורית וכל מיזם, עסק או שירות של תעשיה, מסחר, בניה, חקלאות, תחבורה, הובלה, הפצה, החסנה, קירור או טלקומוניקציה, לרבות שירותי ההנדסה שלהם, בין שהמפעל, המיזם, העסק או השירות כאמור, הם של המדינה, של רשות מקומית ובין שהם של כל אדם אחר, וכן כל חלק מהם;

---

[1] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[2] ס"ח 189, תשט"ו, עמ' 171.
[3] ס"ח 144, תשי"ד, עמ' 64.

„מקום מוגן" — מקום שניתן עליו צו לפי תקנה 79;

„מקרקעים" — כמשמעותם בחוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת־חירום, תש"י—1949 [4];

„מרשם התושבים" — מרשם התושבים לפי חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה—1965, או לפי פקודת מרשם התושבים, תש"ט—1949 [5], או לפי תקנות שעת חירום (רישום תושבים), תש"ח—1948 [6];

„נמל" — לרבות רציף, מזח או מקום בחוף המשמש או נועד לשמש, לפי הוראות רשות מוסמכת, לטעינת טובין או לפריקתם או להעלאת נוסעים או לניחותם;

„נכרי" — מי שאינו אזרח ישראל;

„עבירות שעת חירום" —

(1) עבירה לפי הסעיפים 59 עד 62 לפקודת החוק הפלילי, 1936 [7];

(2) עבירה לפי חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד—1954 [8];

(3) עבירה של סחר עם האויב;

(4) עבירה על תקנות אלה, לרבות תקנה שהותקנה על פיהן;

(5) עבירה לפי דבר המלך במועצה, או תקנה או צו שנעשו מכוח הסעיפים 1, 2, 3, או 7 לחוק הטיס, 1920, כפי שהותאמו ותוקנו בתוספת הראשונה לדבר המלך על הטיס במושבות (הטלת החוקים), 1937 [9];

(6) עבירה לפי חוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה), תשי"ז—1957 [10];

(7) עבירה על תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 [11];

(8) נסיון או שידול לעבור עבירה מן המפורטות בפסקאות (1) עד (7), קשר לעבור עבירה כאמור וכן שותפות בעבירה כאמור שיש עמה אחריות פלילית לפי החלק החמישי לפקודת החוק הפלילי, 1936;

„שירות" — ו־„עושה שירות" — כמשמעותם בחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [12];

„פעולה נדרשת" — פעולה הנראית לשר כדרושה להגנת המדינה, לבטחון הציבור או לקיום אספקה שהיא חיונית לדעת השר, או לקיום שירותים שהם חיוניים לדעתו;

---

4 ס"ח 27, תש"י, עמ' 1.
5 ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 48, עמ' 164.
6 ע"ר תש"ח, תוס' ב' מס' 16, עמ' 77.
7 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.
8 ס"ח 161, תשי"ד, עמ' 160.
9 ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 707, עמ' 563.
10 ס"ח 235, תשי"ז, עמ' 172.
11 ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1442, עמ' 855.
12 ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

"צו" – כמשמעות "תקנה" בפקודת הפרשנות [13];

"צילומים" – לרבות לוחות צילום, סרטי צילום או מוצרים אחרים שחשפו אותם במצלמה בין שפיתחו אותם בין אם לאו;

"קצין משטרה" – קצין במשטרת ישראל מדרגת סגן משנה ומעלה;

"קצין צה"ל" – קצין צה"ל בדרגת סגן משנה ומעלה;

"רשות צבאית" – קצין צה"ל או חייל אחר שנתמנו לכך על ידי שר הבטחון;

"שוטר" – כמשמעותו בפקודת המשטרה [14];

"שבוי מלחמה" – כמשמעותו בסעיף 4 לאמנת ג'נבה מ–12 באוגוסט 1949 בדבר טיפול בשבויי מלחמה [15];

"שטח שבפיקוח" – שטח שניתן עליו צו לפי תקנה 86;

"שטח מוגן" – שטח שניתן עליו צו לפי תקנה 82;

"תמיסה" – בנכס – לרבות דרישה שהנכס יועמד לרשותה של הרשות התופסת.

(ב) כל מקום בתקנות אלה שמדובר בו על מתן הודעה, משלוח או קליטה בקשר לטלגרף אלחוטי, טלפון אלחוטי, או טלביזיה אלחוטית, רואים כאילו מדובר גם במתן סימנים, אותות אזהרה או במסירת ידיעה או בקליטתן של אלה, הכל לפי העניין.

דין התקנות כדין חוק

2. לעניין פקודת הפרשנות, דין תקנות אלה כדין חוק.

תחולת פקודת הפרשנות

3. (א) הסעיפים 16 (2) ו–(4), 17, ו–33 לפקודת הפרשנות לא יחולו על תקנה שהותקנה על פי תקנות אלה, ולא יחולו על צווים ותקנות לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח–1957.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) יחול סעיף 33 לפקודת הפרשנות על כל צו ותקנה כאמור שפורסמו ברשומות.

תחולה על כלי שיט וכלי טיס

4. (א) תקנות אלה ותקנות שהותקנו על פיהן הסמכויות בסמכות איסורים, חבלות או חיובים לגבי כלי שיט וכלי טיס, או הסמכות בסמכות עשייתו של דבר בכלי שיט ובכלי טיס, יחולו, אם אין כוונה אחרת משתמעת, על כלי שיט או כלי טיס לא ישראלי שבישראל או מעליה או במימי חופין שלה לגבי כל דבר ועניין שבישראל, שעליה או שבמימי החופין שלה, ועל כלי שיט וכלי טיס ישראליים – ללא הבדל מקום הימצאם ולכל דבר ועניין.

(ב) תעודת רשות מוסמכת המאשרת שכלי שיט וכלי טיס הם כלי שיט או כלי טיס ישראליים תהיה ראיה לכאורה על הכנה.

תחולה בתוך לארץ

5. תקנות אלה ותקנות שהותקנו על פיהן הסמכויות איסורים, הגבלות או חיובים על אדם, יחולו על כל אדם בשטח מדינת ישראל, ועל כל אזרח ישראלי בכל מקום שהוא.

---

13) גוסח חדש תשי"ד, סע' 1 עמ' 1.
14) חוקי א"י, כרך ב' פרק קי"ב, עמ' 1124
15) כתבי אמנה 30, עמ' 453

השוה מוסמכת

6. לענין תקנה שמדובר בה ברשות מוסמכת, רשאי השר למנות רשויות מוסמכות. המינוי יהיה בכתב ויכול שיהא כללי או מסוייג, לענינים מסויימים או לששה מסויים של המדינה.

שמוש בסמכויות של רשות מוסמכת

7. ניתנה באחת התקנות האלה סמכות לרשות מוסמכת, רשאי השר, המוסמך למנות אותה רשות, להשתמש בסמכויותיה על עוד לא מינה אותה, או כשנתפנתה משרתה של הרשות וכל עוד לא נתמנתה אחרת במקומה; ורשאי השר שלא למנות רשות מוסמכת בכלל ולאצול לאדם אחר מסמכויותיו הוא להשתמש בסמכות הרשות המוסמכת כאמור.

פקיד

8. לענין תקנות אלה – "פקיד מורשה" הוא –

מורשה

(1) קצין צה"ל, חייל בצה"ל בדרגת סמל ומעלה וכן חייל אחר שנתמנה לכך על ידי קצין צה"ל בדרגת סגן אלוף ומעלה;

(2) קצין משטרה, שוטר בדרגת סמל ומעלה וכן שוטר אחר שנתמנה לכך על ידי קצין משטרה בדרגת ניצב ומעלה;

מינויים כאמור יכול שיהיו כלליים או מסוייגים לתקנה מסויימת או לענין מסויים.

תחולת פקודת הפיצויים (הגנה) 1940

9. (א) סמכויות לפי תקנות אלה הן סמכויות שעת-חירום, לענין פקודת פיצויים (הגנה) 1940[16], אולם סעיף 8 (6) לפקודה האמורה לא יחול, ומידת הפיצויים תקבע תמיד על פי סעיף 6 לפקודה האמורה, בין שהמדובר הוא בכלי שיט, בכלי טיס או ברכב ובין שהמדובר הוא בדבר אחר.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) משנתפס על פי תקנות אלה ציוד כמשמעותו בחוק רישום ציוד הנדסי, תשי"ז-1957 [17] או רכב כמשמעותו בפקודת התעבורה [18] לא ייקבעו הפיצויים בעד השימוש באותו ציוד או רכב לפי פסקה (א) לסעיף 6 (1) לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, אלא לפי צו כללי שניתן על פי סעיף 12 (ב) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957 כאילו היו הפיצויים שכר בעד שירות בר פיקוח, וסעיף 9 לפקודה האמורה לא יחול על הפיצויים בעד השימוש בציוד וברכב כאמור.

סמכות הממשלה לאצול סמכויות

10. הממשלה רשאית להעניק סמכות לחבר מחבריה לאצול לאדם אחר מסמכויותיה לפי כל דין, וכן לפטור אותו או את האדם האחר מחובת התייעצות, קבלת המלצה, או אישור וכיוצא בזה שהוא חייב בה לפי כל דין לפני שישתמש בסמכותו. הוראה זו אינה חלה על סמכות שהוענקה לחבר ממשלה לפי תקנה זו, ועל סמכות לפי פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, ולפי חוק המעבר, תש"ט-1949 [19].

אצילת סמכויות של שר לפי התקנות

11. השר וחבר ממשלה אחר רשאים לאצול לאחר מסמכויותיהם לפי תקנות אלה, למעט סמכות שהוענקה להם לפי תקנה 10; אצילת סמכות כאמור יכולה שתהא כללית או מסוייגת.

סמכויות הממשלה אינן ניתנות לאצילה

12. סמכויות הממשלה לפי תקנות אלה אינן ניתנות לאצילה על אף האמור בכל דין.

שמוש בסמכויות לפי התקנות

13. (א) מי שניתנה לו סמכות בתקנות אלה או על פיהן, לא ישתמש בה אלא במידה הנראית לו לטובת הגנת המדינה, בטחון הציבור או קיום האספקה והשירותים החיוניים; אין תקנה זו גורעת מהוראות מיוחדות שבתקנות אלה, לענין השימוש בסמכויות.

(ב) מי שניתנה לו, בתקנות אלה או על פיהן, הסמכות לעשות דבר או לכפות את עשייתו, יהיו לו כל הסמכויות, לרבות הסמכות להשתמש בכוח, הדרושות במידה המתקבלת על הדעת, כדי לאפשר לו את העשיה או את כפיית העשיה.

---

16) ע"ר 1940, חוס' 1 מס' 1019, עמ' 93
17) ס"ח 232, תשי"ז, עמ' 145
18) דינ"מ מדינת ישראל נוסח חדש מס' 7 תשכ"א עמ' 173
19) ס"ח 1 תש"ט, עמ' 1

שימוש בעבירות חוץ

14. מבלי לגרוע מהוראות תקנה 5 יהיו בתי המשפט בישראל מוסמכים, בכפוף לאמור בסעיף 41 לחוק לתיקון דיני העונשין (בתחום המדינה), תשי"ז-1957, לשפוט מי שעבר בחוץ לארץ עבירה נגד בתחום המדינה; אך לא יתן אדם את הדין לפי תקנה זו על מעשה או מחדל שהורשע עליהם בפניו בחוץ לארץ, או שזוכה עליהם שם אלא אם נתקיים הדיון לפני בית משפט במדינה או בשטח שהממשלה הכריזה שמפקי דין שלהם לא יראו כמעשה בית דין לענין תקנה זו.

סטור של עובדי המדינה המועלים במילוי תפקידם

15. איסור, הגבלה או חיוב בתקנות אלה או על פיהן - אין בהם כדי לחייב שופר, חייל או עובד מדינה המועלים במילוי תפקידם, והוא כשאין הוראה אחרת, מפורשת או משתמעת; אין הוראה זו גורעת מסעיף 42 לפקודת הפרשנות.

פרק שני: פיקוח על פרסומים ומסירת ידיעות

צו פיקוח על מכשירי שידור

16. השר רשאי לצוות שלא יחזיק אדם, ולא יהיה בפיקוחו, ללא היתר בכתב, מקלט או מכשיר אחר שלפי מבנהו עשוי הוא לשמש גם משדר, או נראה לשר כניתן להיות מותאם לשמש משדר, לרבות חלקי חילוף של מקלט או מכשיר כאמור.

הרשות למתן היתר

17. צו לפי תקנה 16 יפרט סוג המכשיר שעליו ניתן הצו ואת הרשות או את האדם המוסמכים לתת היתר כאמור בה.

קביעת תנאים

18. צו לפי תקנה 16 יכול לקבוע תנאים מתחולתו.

הסדר השימוש במשדר

19. הרשות המוסמכת רשאית, בצו, לאסור או להסדיר את השימוש במשדר אם בדרך כלל ואם בנסיבות מסויימות המפורטות בצו.

אחריות פלילית של מחזיק משדר

20. (א) השתמשו במשדר תוך כדי הפרת צו שניתן לפי תקנה 19, יהיו אשמים בעבירה על אותה תקנה מי שמחזיק במקום שבו נמצא המשדר, ואם נמצא בכלי שיט או בכלי טיס - הקברניט או המפקד, הכל לפי הענין, זולת אם הוכיחו שהשימוש היה בלי רשותם וכי נקטו באמצעים סבירים כדי למנוע את העבירה.

(ב) אחריות לפי תקנה זו אינה גורעת מאחריותו הפלילית של האדם שהשתמש במשדר.

אמצעי כפיה

21. מקיד מורשה רשאי לנקוט אמצעים סבירים, לדעתו, כדי להבטיח קיום צו לפי תקנה 19 או כדי לאסור או לייעל הליכים פליליים בעבירה על צו כאמור.

סמכויות מיוחדות לפי פקודת הטלגרף האלחוטי

22. על אף האמור בפקודת הטלגרף האלחוטי [20] רשאי שר הדואר לסרב לתת רשיון לפי הפקודה האמורה, וכן רשאי הוא בכל עת לבטל רשיון כאמור או לשנות את תנאיו.

איסור הפרעה לטלקומוניקציה

23. לא יפריע אדם ביודעין לפעולה של טלקומוניקציה.

---

20) חוקי א"י, כרך ב'
קובץ התקנות 2052, כ"ז באייר תשכ"ז, 6.6.1967

איסור תפיסת ידיעות בטלגרף או בטלפון

24. לא יתפוס אדם ביודעין שידור ידיעות בטלקומוניקציה שלא באלחוט.

מניעת הפרעות

25. נראה לשר שהשימוש במכשיר חשמלי מפריע למעולות של טלקומוניקציה או שהוא מפריע למכשיר אלקטרוני בדרך כלל, רשאי הוא להורות לפי שבידו הפיקוח על המכשיר לאחוז, תוך המועד שיקבע, באמצעים, לגבי המכשיר, הנראים לשר דרושים כדי למנוע הפרעה כאמור.

אחריות פלילית להפרעת שידורים

26. העובר על הוראות שניתנו לו לפי תקנה 25, דינו - קנס אלף וחמש מאות לירות; ובעבירה נמשכת - מאה וחמישים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר קבלת ההוראות.

סמכויות מיוחדות של בית המשפט

27. בית המשפט שחייב אדם בעבירה על הוראה לפי תקנה 25, רשאי לקבוע מועד סביר לקיום ההוראה; נקבע מועד כאמור לא ייגבה הקנס על העבירה הנמשכת בימים שלפני תום המועד האמור.

זכות כניסה ובדיקה

28. כדי להיווכח אם קוימו הוראות לפי תקנה 25, רשאי כל אדם שהורשה לכך בכתב על ידי השר, להיכנס לכל מקום שבו נמצא המכשיר החשמלי, בשוא ההוראות ולבדוק את המקום ואת המכשיר.

סמכות לתפוס

29. מורשה לכניסה ולבדיקה כאמור בתקנה 28, שהיה לו יסוד סביר להניח שהוראה לפי תקנה 25 לא קוימה, רשאי לתפוס מכשיר כאמור ולהחזיקו כדי לפתוח בהליכים על אי קיום ההוראה או לפרק את המכשיר או לעשותו בלתי ראוי לשימוש למשך הזמן שההליכים, לרבות ערעור, תלויים ועומדים.

שמירת תוקף

30. הוראות התקנות 25 עד 29 אינן גורעות מהוראות תקנות 23-24.

איסור איחות

31. לא יאחת אדם בשום דרך ללא היתר מהשר, אלא כדי להציל חיי אדם, או כדי להסדיר את השיט או את הפיט של כלי שיט או של כלי טיס שאינם משתתפים באויב.

מכשיר איחות

32. רשות מוסמכת רשאית לצוות שלא יחזיק אדם ולא יהא בפיקוחו, ללא היתר מאנה או מטעמה, מכשיר או מנגנון לאיחות הניתנים מטיבם לשימוש המוגע בנחתון המדינה; אין הוראה זו חלה על משדר שניתן עליו רשיון לפי פקודת הטלגרף האלחוטי ועל מכשיר שהוא חלק מציוד חובה של כלי שיט או כלי טיס על פי כל דין.

יונים

33. לא ייבא אדם יונה חיה לישראל אלא בהיתר הרשות המוסמכת.

התולת חיקוקי מכס

34. יבוא של יונים לישראל שלא על פי היתר לפי תקנה 33, דינו - לענין התולתם של חיקוקים בענייני מכס כדין יבוא טחורות האסורות על פי פקודת המכס 21).

איסור להחזיק יונים מסוייפות

35. השר רשאי להורות בצו, שלא יחזיק אדם ולא יהיו בפיקוחו יונת פירוץ או יונת מכתבים ושלא ישחרר יונים כאלה, אלא לפי היתר הרשות המוסמכת או מטעמה.

איסור משלוח מסמכים על ידי יונים

36. לא ישלח אדם, באמצעות יונה, מסמך, תמונה או צילום אלא לפי היתר הרשות המוסמכת או מטעמה.

---

21) דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, פס' 3, תשי"ז ע' 39

איסור סגיעה ביונה

37. לא יהרוג אדם יונה שאין לו רשות להחזיק בה, לא יפצענה ולא יתפסנה.

איסור סגיעה בחפץ קשור ליונה

38. לא יסיר אדם חפץ הקשור ליונה שאין לו רשות להחזיק בו ולא יסגע בחפץ כאמור אם יש לו יסוד סביר להניח כי החפץ הוא אמצעי לזיהוי היונה או למסירת ידיעות.

פעולה על פי הוראה רשמית

39. הוראות התקנות 37 ו–38 לא יחולו על פעולה שנעשתה על פי הוראות עובד מדינה, שוטר או חייל כשהם פועלים במילוי תפקידם, או בהסכמתם.

סמכויות ביצוע

40. לשם ביצוע הוראות התקנות 33 עד 38, רשאי חייל או שוטר לשחרר יונה שימצא בכל מקום שהוא, ולמטרה זו רשאי הוא להיכנס לכל חצרים.

חובה למסור יונה למשטרה

41. מצא אדם יונת מירוץ או יונת מכתבים כשהיא נפולת רוח חיים או כושר מעוף וקשור בה חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא אמצעי לזיהוי היונה או למסירת ידיעות – ימסור אותו אדם מיד את היונה לחייל או לשוטר; אולם אין בהוראה זו כדי לחייב אדם הרשאי להחזיק ביונה מכוח פרק זה או את מי שפועל מטעמו של אדם כאמור.

מותר להשמיד בזים נודדים

42. על אף האמור בחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו–1955 [22], או בתקנות על פיו, רשאי חייל, שוטר, או קצין יער שנתמנה על פי פקודת היערות [23], לתפוס או להשמיד בכל מקום ובכל עת בזים נודדים (Falco Peregrinus) או ביציהם.

איסור החזקת אמצעי להעברת ידיעות בחשאי

43. לא יחזיק אדם ביודעין ולא ישלח ביודעין בדואר או בדרך אחרת לכל מקום בישראל או בחוץ לארץ ללא היתר מאת השר –

(1) צופן מכל שיטה שהיא או חדריך לשמוש באמצעי להעברת ידיעות בחשאי, לקבלתן או לרישומן;

(2) חומר או חפץ שנוצר או שנועד להעברת ידיעות בחשאי, לקבלתן או לרישומן;

(3) מסמך או חפץ אחר המעביר או הרושם ידיעות בחשאי.

חובה למסור צופן

44. נדרש אדם על ידי השר או מטעמו למסור לפקיד צופן או חדריך כאמור בתקנה 43 (1) שהוא מחזיק בו, ימסרנו לרשות או לאדם הנקובים בדרישה.

חובה למסור חומר או חפץ

45. אדם המחזיק, בניגוד לאמור בתקנה 43, בפסקה (2) בחומר או בחפץ כאמור באותה תקנת משנה, ונדרש על ידי השר או מטעמו למסרו, ימסרנו לרשות או לאדם הנקובים בדרישה.

שמירת אחריות פלילית

46. קיום הדרישה על פי תקנות 44 או 45 אינו מונע הענשת אדם בעבירה על תקנה 43.

יוצאים מן הכלל

47. תקנה 43 לא תחול –

(1) על החזקת צופן ששימושו אושר על ידי השר, או על החזקת מסמך המעביר או רושם ידיעה בצופן כאמור, אם המסמך מפרש באופן ברור את הצופן שהשתמש בו;

(2) על שימוש בצופן כאמור בפסקה (1), בתנאים שהשר קבע.

---

22) ס"ח 170, תשט"ו, עמ' 10
23) חוקי א"י, כרך א', פרק ס"א, עמ' 690

קובץ התקנות 2052, כ"ז באייר תשכ"ז, 6.6.1967

איסור החזקת מצלמה בשטחים מיוחדים

48. נראה לרשות המוסמכת כי לשם הגנת המדינה רצוי שבאזור פלוני יופלו הגבלות על הצילום, רשאית היא לצוות שלא יחזיק אדם באותו אזור מצלמה ללא היתר הרשות המוסמכת.

איסור החזקת מצלמה במקומות אחרים

49. לא יחזיק אדם מצלמה, ללא היתר הרשות המוסמכת, בכל אחד מהצרים אלה:

(1) מקום מוגן;

(2) מקום מוגבל כמשמעותו בסעיף 25 לחוק לתיקון דיני העונשין (בחוון המדינה), תשי"ז-1957;

(3) שטח סגור כאמור בתקנה 125 לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945;

(4) אזור בטחון כאמור בתקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון), תש"ט-1949 24);

(5) חצרים המשמשים או הנועדים לשמש לצה"ל או להגנה בפני האויב או לביצוע שירותים חיוניים, או חצרים הגובלים עם חצרים כאלה.

איסור צילום וציור

50. לא יעשה אדם, ללא היתר הרשות המוסמכת, צילום, תרשים, חסרים, ציור או תיאור אחר -

(1) של אזור או של שטח כאמור בתקנות 48 או 49, של חלק מהם או של כל חפץ שבהם;

(2) של אנשים, חפצים או מאורעות מכל סוג, שתקבע הרשות המוסמכת בצו.

פטורים

51. הרשות המוסמכת רשאית, בצו, לקבוע פטורים מן ההגבלות והאיסורים שבתקנות 48, 49, ו-50.

חובה למסור צילומים וציורים לבקורת

52. רשות מוסמכת רשאית ליתן צווים, ואדם הפועל בסמכות רשאי ליתן הוראות מיוחדות הנראים להם דרושים כדי להבטיח שצילומים, ציורים, תרשימים, חסרטים ותיאורים אחרים שנעשו, הן בהיתר לפי תקנות 48, 49 או 50 והן בניגוד להוראות תקנות אלה, לא יפורסמו, הן בכלל והן בדרך מסויימת, אלא לאחר שהוגשו והוחרו לפרטים על ידי הרשות או האדם שנקבעו בצו או בהוראה, וכפי שהוחרו.

סמכות להחזיק בצילומים וחיאורים או להשמידם

53. הרשות המוסמכת או אדם הפועל מטעמה, רשאים להחזיק בצילום, בציור, בחרשיט, בחיריס ובחיאור אחר שהוגשו כאמור בתקנה 52, להשמידו או לנהוג בו בדרך אחרת, אם הדבר נראה להם דרוש לשם הגנת המדינה.

שמירת אחריות פלילית

54. שימוש בסמכות לפי תקנה 52 או 53 לגבי אדם פלוני אינה פוגעת העניינו של אותו אדם או של אדם אחר לפי תקנות אלה.

---

24) ס"ח 17, תש"ט, עמ' 136

איסור לצלם חייל

55. (א) רשות מוסמכת רשאית להורות בצו שצלם לא יבצע צילום של חייל ולא יקבל הזמנה לצלם חייל אלא על פי היתר ממנה או מטעמה.

(ב) בתקנה זו –

"צילום", לרבות –

(1) מיחוזו של סרט או לוח של צילום או של דבר רגיש אחר שנחשף במצלמה;

(2) עשייה העתק מסרט, מלוח או מדבר רגיש כאמור;

(3) הגדלתו של העתק שנעשה כאמור, הקטנתו, עשייתו שנית או העתקתו;

(4) טיפול בלוחות, בסרטים, בדברים רגישים או בהעתקים כאמור ועבודה אחרת בהם.

"צלם" – אדם שעסקו או חלק מעסקו לצלם או לבצע או לקבל הזמנות לבצע מעשה צילום כאמור.

(ג) תקנה זו אינה גורעת מתקנות 48 עד 54 או מכל צו או הוראה שהותקנו או שניתנו על פיהן.

שלילת השמוש בטלפון

56. שר הדואר רשאי לשלול את השמוש בטלפון, כולו או מקצתו, מאדם, מסוג בני אדם או מהציבור, לתקופה שיראה וליטול לעצמו את השימוש בטלפון כאמור או להעבירו לאחר, הכל כפי שנראה לו דרוש להגנת המדינה או לקיום אספקה או שירותים חיוניים. שר הדאר אינו חייב להודיע על פעולה כאמור, והוא או שליחיו רשאים לשם ביצועה להיכנס בכל עת סבירה למקום המוחזק על ידי מנוי הטלפון.

פצויים בעד שלילת השמוש בטלפון

57. שלל שר הדואר את השמוש בטלפון מכוח תקנות אלה, זכאי המנוי להפחתה של דמי השמוש באופן יחסי לתקופה שלילת השמוש; אולם לא יהא זכאי לכל הפחתה נוספת של דמי השמוש או להחזרת דמי התקנה, כולם או מקצתם, או לפצויים או לתשלומים נוספים אחרים עקב הפעולה האמורה.

תשלומים בשעת החזרת הטלפון

58. החזיר שר הדואר למנוי את השמוש בטלפון לאחר שנשלל ממנו מכוח תקנות אלה, אין המנוי חייב בתשלום דמי התקנה אלא במידה שלא שולמו על ידו לפני שלילת השמוש.

הגדרה

59. בתקנות 56 עד 58 – כל סונה כמשמעותו בתקנות בתי הדואר (שרות–טלפון), תשי"ד–1954 25).

שימוש במכשירי טלגרף פרטיים

60. משנראה לרשות המוסמכת כי הדבר דרוש להגנת המדינה או לקיום אספקה או שירותים חיוניים, רשאית היא ליטול לידיה את השימוש במלגרף כמשמעותו בפקודת בתי הדואר 26), שעליו ניתן היתר לפי התנאי המנביל לסעיף 38 לאותה פקודה או שהמעלתו מעונה היתר כאמור; שימוש כאמור יכול שיהא יחידי או בשותפות עם מי שבמיקומו נמצא המלגרף.

פרק שלישי: תנועה ופעילות של בני אדם

מעצר של יחידים עוינים

61. ראה השר שהדבר דרוש להגנת המדינה או לבטחון הציבור, רשאי הוא להורות כמי שנתמלא בו אחד מאלה:

25) ק"ת 474, תשי"ד–עמ' 1360
26) חוקי א"י, כרך ב', פרק קס"ז, עמ' 1155.

(1) הוא אזרח, נתין או תושב של אחת המדינות המנויות בפסקה (1) להגדרת "מסחנן" שבחוק למניעת הסחנגנות (עבירות ושימוש), תשי"ד-1954, או של מדינה או של שטח שהכריז עליהם השר לענין זה;

(2) הוא תושב כל חלק מארץ ישראל שמחוץ לישראל;

(להלן - יחיד עויין) -

יוחזק במעצר במקום ובתנאים שהשר יורה, והוראה כאמור יכול שתהא כללית או מיוחדת או מסוייגת לסוגים של אנשים כאמור.

מעצר של נכרי שגורש

62. ניתן לפי כל דין צו גירוש מן הארץ נגד נכרי והשר סבור שגירושו של הנכרי איננו ניתן לביצוע, או עשוי לפגוע בחגנת המדינה, והחזקת הנכרי במעצר דרושה לחגנת המדינה או לביטחון הציבור, רשאי השר להורות שהנכרי יוחזק במעצר ובתנאים שהשר יורה.

מעצר של נכרים מכלי שיט או מכלי טיס

63. היה לשר יסוד סביר להניח שנכרי הנמצא בכלי שיט או בכלי טיס שבנמל או שבשדה תעופה או במקום אחר בישראל, היה זה לא כבר מעורב במעשים הפוגעים בבטחון הציבור או בחגנת המדינה, או שהיה מעורב בהכנה או בשידול למעשים אלה, רשאי הוא להורות שהנכרי יורד מכלי השיט או מכלי הטיס ויוחזק במעצר עד שיגורש מן הארץ, ומשעשה כן, יוחזק הנכרי במקום ובתנאים שיקבע השר; אין הוראה זו גורעת מסמכות לפי תקנה 62.

איסור לשנות שם

64. לא ייקרא ולא ישתמש אדם בשם שונה מן השם שנקבע לו לפי חוק השמות תשט"ז-1956 [27], אלא בהיתר השר, ואם לא נקבע לו שם כאמור לא ייקרא ולא ישתמש בשם שונה מן השם שבו נרשם בכניסתו לארץ או במרשם התושבים, אלא בהיתר השר.

איסור לשנות שם עסק

65. לא יעסוק אדם, ללא היתר השר, בעסק או במקצוע, הן לבדו והן בשותפות עם אחר, לפי שם או תואר השונים מן השם או התואר שלפיהם עסק בעסק או במקצוע ערב תחילת תקנות אלה, או ערב כניסתו לראשונה לישראל, הכל לפי המועד המאוחר יותר.

מירושים

66. "שם", לענין תקנות 64 ו-65 - לרבות שם משפחה, ושינויה של אות בשם דינה כדין שינוי שם.

הודעה כוזבת לשם קבלת תעודת זהות

67. הנותן הצהרה כוזבת או חיאור כוזב על מנת לקבל מעובד מדינה, לרבות שוטר וחייל, תעודת זהות או דרכון, הן לעצמו והן לאחר - אשם בעבירה לפי תקנות אלה.

הפעלת מקלט או רמקול במקום ציבורי

68. (א) השר רשאי, בצו, לתתנות את התזקתו של מקלט או של רמקול בבית קפה, במסעדה, בתנות או במקום אחר המחוח לציבור או במקום שבני אדם רגילים להתקהל בו או בכלי רכב, ברשיון של המונה על המחוז או של מפקד צבאי כמשמעותו בתקנות התגנה (שעת-חירום), 1945, ותם רשאים לתת את הרשיון או לסרב לתתו או לתתנות את מתן ההיתר בתנאים שיראו להם.

(ב) צו לפי תקנה זו יכול להיות כללי או לחלק של המדינה או לתחום של רשות מקומית מסויימת.

מדים וסמלים בלתי רשמיים

69. (א) השר רשאי, בצו, לאסור על לבישה בגד או ענידת סמל או הצגת סמל העשויים לשמש אבחנה בין אדם מלוני ובין אחרים, והוא רשאי לעשות זאת בדרך כלל או בתנאים ובנסיבות שיפורשו בצו.

(ב) לא יוציא ולא יסחר אדם לאחר, ללא היתר הממונה על המחוז, תעודה, סמל או דבר אחר, המעידים או הנחזים או הנועדים להעיד שהמחזיק קיים חובה ציבורית או מרשית, מוסרית, חברתית או אחרת, שלא הוטלה עליו

---

27) ס"ח 207, תשט"ז, עמ' 94

בדין, או שהמחזיק מסור מלקיים חובה כאמור, ולא יענוד אדם ולא יציג סמל, תעודה או חפץ כאמור אלא בהתאם לתנאי אותו היתר.

(ג) השר רשאי להורות בצו שלא יפתחו בחליכים פליליים לפי תקנה זו, אלא בהסכמה של היועץ המשפטי לממשלה או של פרקליט המדינה.

התערבות שלא כדין בשימוש בזכויות

70. העובר עבירה לפי סעיף 211 לפקודת החוק הפלילי, 1936, דינו כדין העובר עבירה על תקנות אלה, והוא אף כשנעברה העבירה שלא בסכסוך עבודה.

ייצור תעודות צבאיות מזויפות והחזקתן

71. (א) העושה אחד מאלה:

(1) מדפיס, עורך או מייצר טופס, מסמך, תבנית, חותם או חותמת הנחזים כטופס רשמי של צה"ל או כמסמך רשמי של צה"ל או כמסמך או כטופס הנוגעים לצה"ל, כתבנית, כחותם או כחותמת של צה"ל או הדומים להם עד כדי להטעות;

(2) המתכונן לעריכה, להדפסה או ליצור כאמור או המתחיל בהם;

(3) המתקשר עם אחר על מנת לבצע הדפסה, עריכה או ייצור כאמור;

(4) המחזיק טופס, מסמך, תבנית, חותם או חותמת כאמור;

אשם בעבירה על תקנות אלה, ודינו - מאסר עשר שנים.

(ב) בתקנה זו רואים אדם המחזיק בדבר, גם כשהדבר נמצא במיקוחו, בכל מקום שהוא לשימושו או לתנאתו שלו או של אחר, ואף אם הדבר נמצא במועל בהחזקתו או במשמורתו של אחר.

צביעה, הוספה או מחיקת סימנים על גבי רכב

72. (א) השר רשאי, בצו, להורות לבעל רכב לצבוע את הרכב או כל חלק ממנו או להוסיף על גבי הרכב סימן כלשהו או למחקו או לאסור צביעה, מחיקה או הוספה כאמור, תכל כפי שייקבע בצו.

(ב) צו לפי תקנה זו יכול להיות אישי, לסוג בני אדם או כללי, לכל שטח המדינה, או לחלק ממנו או לתחום של רשות מקומית מסויימת או לחלק ממנו.

(ג) בתקנה זו - בעל רכב לרבות המחזיק ברכב וחאדם שעל שמו ניתן רשיון רכב או להפעלתו.

סיוע לעציר להימלט ממשמורת

73. לא יסייע אדם ביודעין לפי שנצטווה על מעצרו על פי תקנות 61, 62, או 63 (להלן - עציר) להימלט ממשמורת.

סיוע לעציר שנמלט ממשמורת

74. לא יתן אדם ביודעין מחסה לעציר שנמלט ממשמורת, ולא יסייע לו בכוונה למנוע או להפריע את מעצרו.

הסדר של מקומות מעצר של שבויי מלחמה

75. השר רשאי בצו -

(1) להסדיר את הגישה למקומות שבהם נמצאים שבויי מלחמה או עצירים במשמורת;

(2) להסדיר את התנהגותם של אנשים ואת המשמעת במקומות אלה;

(3) להסדיר או לאסור את המשלוח של חמצים כפי שייקבעו בצו, לשבויי מלחמה ולעצירים הנמצאים במקומות כאמור;

(4) לקבוע את התנאים שבהם יעבידו שבויי מלחמה ועצירים או יינתן להם אוכל, שתיה ולינה במקומות שאינם נועדים למקום מעצר של שבויי מלחמת או של עצירים.

דין עצירים המוגנים על ידי אמנת ג'נבה

76. עציר הבורח ממעצרו או המנסה לברוח ממנו, או המסייע או עוזר לעציר אחר לברוח ממעצר, והוא והעציר האחר מוגנים על ידי אמנת ג'נבה מיום 12.8.1949 בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה [28], לא יהיה צפוי על מעשה כזה אלא לעונש משמעתי כאמור בסעיף 119 לאותה אמנה.

חסינות של שבוי מלחמה

77. לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה לפי תקנות 73 ו־74 אם עשה את המעשה שעה שהיה בעצמו שבוי מלחמה, אלא בהתאם לתקנות השיפוט הצבאי (התאמת החוק עם האמנה בדבר הטיפול בשבויי מלחמה), תשכ"ו—1966 [29].

כניסה לשטח האויב

78. (א) אזרח ישראל או תושב ישראל הנכנס לשטח האויב או לכלי שיט או לכלי טיס המשמשים את הצד הלוחם בישראל, דינו — מאסר עשר שנים או קנס חמשת אלפים לירות.

(ב) על עבירה על תקנה זו מותר להביא לדין תושב ישראל אף אם נעברה העבירה מחוץ לשטח מדינת ישראל.

(ג) בתקנה זו, „שטח האויב" — שטח בריבונותו או בהנהלתו של צד הלוחם בישראל או בידי אויב אחר או שמוחזק על ידיהם, אך למעט שטח המוחזק על ידי ישראל או בן בריתה.

מקום מוגן

79. היה נראה לשר, כי יש לאחוז באמצעי זהירות כדי למנוע הימצאותם של אנשים בחצרים פלונים ללא רשות, רשאי הוא להכריז בצו שחצרים אלה יהיו מקום מוגן; משעשה כן, לא יימצא אדם במקום האמור אלא על פי פטור שנקבע בצו או בהיתר ממי שנקבע לכך באותו צו.

התנהגותו של בעל היתר

80. בעל היתר שהורשה להימצא במקום מוגן, יתנהג באותו מקום כפי שיורה השר או מי שנתן את ההיתר.

סמכויות עזר

81. שוטר, חייל או מי שהמחזיק במקום המוגן הרשהו לכך, רשאים לערוך חיפוש על גופו או בחפציו של אדם, הנכנס או המנסה להיכנס אל המקום, או הנמצא בו, ורשאים לעצור אדם כאמור על מנת לערוך בו חיפוש, וכן להוציאו אם הוא נמצא במקום בניגוד להוראות תקנה 79 או אם הוא אינו מקיים הוראה לפי תקנה 80; תוצאתו אינת גורעת מאחריותו הפלילית של אותו אדם.

שטח מוגן

82. נראה לשר, כי יש להסדיר את כניסתם של אנשים לשטח פלוני, רשאי הוא בצו להכריז עליו כעל שטח מוגן; משעשה כן, הרי מן היום שנקבע בצו לא יהיה באותו שטח יחיד עוין, או אדם אחר שלא היה באותו מועד תושב בו, אלא על פי היתר ממי שנקבע לכך בצו או על פי פטור שבצו.

---

[28] כתבי אמנה 30, עמ' 559.

[29] ק"ת 1983, תשכ"ו, עמ' 796.

סמכויות עזר

83. שוטר או חייל המהלאים תפקיד בשטח המוגן, רשאים להרחיק ממנו אדם הנמצא בו בניגוד להוראות תקנה 82; הרחקתו אינה גורעת מאחריותו הפלילית של אותו אדם.

התנהגות במקומות ושטחים מוגנים

84. השר רשאי, בצו, להסדיר את התנהגותם של אנשים בשטחים מוגנים או במקומות מוגנים או במקומות אחרים הנראים לו ראויים לאמצעי זהירות מיוחדים לשם הגנת המדינה, הכל במידה הנראית לו דרושה כדי להגן על אנשים ורכוש במקומות אלה, להבטיח את המשמעת והיעילות של החיילים שבהם, או להקל על ביצוען של פעולות צה"ל או של תקנות אלה.

הגבלת הגישה החופשית והבניה

85. בצו לפי תקנה 84 לגבי מקומות שאינם שטח מוגן או מקום מוגן מוחר להסדיר, דרך הגבלה, את הגישה החפשית למקומות אלה ואת הרחקתם של אנשים הנמצאים בהם בניגוד להסדר האמור, ולאסור או להסדיר במקומות אלה הקמת בנינים או מבנים ארעיים והשימוש בקרקע או בבנין או במבנה ארעי למטרה שהיקבע.

שטח שבפיקוח

86. משנראה לשר, כי לשם בטחון הציבור או הגנת המדינה יש להעניק סמכות לרשות צבאית להגביל את רשות הכניסה לשטח פלוני לכל אדם שאינו תושב בו או עובד בו – רשאי הוא בצו להכריז על שטח זה כעל שטח שבפיקוח.

סמכויות הרשות הצבאית

87. משהוכרז על שטח כעל שטח שבפיקוח, רשאית הרשות הצבאית לאסור או להסדיר את כניסתו לשטח של מי שאינו תושב או עובד בו ולהסדיר הרחקתם של אנשים הנמצאים בשטח כאמור בניגוד לאיסור או להסדר כאמור, והוא כשאין הוראה אחרת בצו המכריז על השטח כשטח שבפיקוח.

הגבלות על קיום מחנות

88. השר רשאי בצו להורות שלא יערוך אדם מחנה ושלא יבלה את הלילה תחת כיפת השמים בכל מקום הנקוב בצו או על פיו, אלא במקרים ובתנאים שייקבעו, אם נראה לו הדבר דרוש לשם בטחון הציבור או הגנת המדינה; לענין זה, "לערוך מחנה" – לרבות בילוי הלילה באוהל, בבקתה או במבנה דומה, או בכלי רכב.

השגת גבול בקשר למקום מוגן

89. לא ישיג אדם גבול של חצרים הגובלים במקום מוגן.

סמכויות עזר

90. נמצא אדם משיג גבול חצרים בניגוד להוראות תקנה 89, רשאי פקיד מורשה או חייל או שוטר שהוסמכו לכך על ידיו, להרחיק את האדם מהמקום; הרחקתו אינה גורעת מאחריותו הפלילית של האדם האמור.

הוראות לעזוב מקום מסעמי בטחון

91. פקיד מורשה רשאי להורות לכל אדם המשוטט בחצרים הגובלים במקום מוגן – לעזוב אותם חצרים; מי שאינו מקיים הוראה כאמור, אשם בעבירה על תקנות אלה.

חובת הזדהות

92. (א) אדם שמלאו לו 17 שנה, חייב לשאת עמו תעודת זהות או מסמך רשמי אחר היכול לשמש לזהויו, בין שהוצא בישראל ובין שהוצא בחוץ לארץ ולהציגו בפני ראש רשות מקומית או מי שהוסמך על ידו או בפני חייל כשהוא בתפקיד, או בפני שוטר לפי דרישתם.

(ב) העובר על הוראות תקנה זו – דינו קנס –.500 לירות.

(ג) חייל כשהוא בתפקיד או שוטר, רשאים לעצור כל אדם שלא הזדהה בפניהם כאמור בתקנת משנה (א), אולם כשחייל מבצע את המעצר, חייב הוא למסור את האדם שעצר, בהקדם האפשרי ולא יאוחר כעשרים וארבע שעות לאחר המעצר, לידי שוטר.

(ד) לענין פקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר וחיפושים) רואים מעצר ע"י חייל במסיבות האמורות בתקנה זו, כאילו בוצע על ידי שוטר בתוקף סמכויותיו לפי סעיף 3(1) לפקודה האמורה.

---

30) ס"ח 215, תשי"ז, עמ' 30

פרק רביעי: סמכות וחסינות

צווי שיפוט

93. רשות מוסמכת רשאית, בצו –

(1) לאסור, להגביל, לכוון או להסדיר בכל דרך שהיא, תנועת כלי שיט, הפלגתם, הדרכתם, עגינתם, עמידתם ותאורתם;

(2) לאסור, להגביל, להסדיר קיום קשרי אלחוט ודיווח בכלי שיט, שימוש באותות ובאיתות והפעלת מכשירים, מתקנים ומכונות בהם;

(3) לאסור, להגביל, או להסדיר את הימצאם של כלי שיט באזורים מסויימים או במקומות מסויימים או את הפלגתם אליהם;

(4) לאסור, להסדיר או להגביל בכל דרך שהיא, כל ענין או פעולה לגבי כלי שיט.

אמצעי זהירות

94. רשות מוסמכת רשאית לצוות על בעל כלי שיט או על קברניטו –

(1) לאחוז באמצעים שיפורטו בצו כדי להבטיח שכל שריפה העלולה לפרוץ בכלי השיט עקב התקפת אויב תתגלה מיד;

(2) להבטיח שבכלי השיט המצוייד בתותח או בכלי או בנשק אחר המיועד להגנת כלי השיט בפני אויב, יימצא אדם על יד התותח, הנשק או הכלי, כדי להפעילו בשעת הצורך;

(3) להבטיח, שכלי שיט המונע בכוח מיכני, יוכל להפליג בכוחו הוא מיד לכשיצווה לעשות כן, מכל נמל או מקום אחר;

(4) להבטיח שבכלי השיט יימצא מספר אנשים מסויים או סוגי אנשים במספר מסויים, הכל כפי שיפורט בצו;

(5) לעשות לגבי כלי השיט דבר או להימנע מעשייתו, כפי שייראה לרשות המוסמכת דרוש או רצוי כדי להבטיח את בטיחות כלי השיט או כדי למנוע סיכון כלי שיט אחרים או כל רכוש אחר בשעת התקפת אויב.

איסור על ביקורים ושהייה

95. (א) רשות מוסמכת רשאית, בצו, לאסור כניסה אל כלי שיט או שהייה בו, וכן לצוות על בעל כלי שיט ועל קברניטו, שלא יניחו לכל אדם להיכנס אל כלי השיט או לשהות בו אלא בהיתר מאת מי שנקבע לכך בצו.

(ב) נכנס אדם אל כלי שיט בניגוד לאמור בתקנת משנה (א), יישאם קברניט כלי השיט בעבירה על תקנות אלה, אלא אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הנאותים למניעת העבירה. חוראה זו אינה גורעת מאחריותו הפלילית של מי שנכנס כאמור.

חיוב לבצע חובלות

96. רשות מוסמכת רשאית לצוות על בעל כלי שיט או על קברניטו –

(1) להסיע את כלי השיט בזמן, תוך התקופה ובנתיב שייקבעו בצו, אל נמל או מקום אחר שנקבעו בו;

(2) להסעין על כלי השיט או לפרוק מעליו את המטען או את סוג המטענים שפורטו בצו או להעלות על כלי השיט או להוריד מעליו את הנוסעים או את סוג הנוסעים שפורט בצו, בזמן, תוך התקופה ובנמל או במקום אחר שפורטו בו;

(3) להשכיר את כלי השיט, כולו או מקצתו, בשכירות ראשית או בשכירות משנה למי שפורט בצו, לתקופה, בתנאים ובתשלום שפורטו בו;

(4) להוביל בכלי השיט כל מטען או סוג מטענים או כל נוסע או סוג נוסעים בתנאים שנקבעו בצו, לרבות דמי ההובלה ושאר תשלומים הקשורים בהובלה או הנובעים ממנה;

(5) לבצע בכלי השיט הובלה או הובלות מהסוג שנקבע בצו, באזורים ובתנאים שנקבעו בו;

(6) על כל ענין אחר הקשור בהשטת כלי השיט, הנהלתו והפעלתו.

חיוב לשכור כלי שיט

97. רשות מוסמכת רשאית לצוות על כל אדם לשכור כל כלי שיט, כולו או מקצתו, בשכירות ראשית או בשכירות משנה, ממי שנאמר בצו, לתקופה, בתנאים ובתשלום שפורטו בו.

שכירות מכוח התקנות

98. (א) ניתן צו לפי תקנה 96 (3), רשאית רשות מוסמכת להורות, הן באותו צו והן בצו אחר, כי כלי השיט ייחשב לכל דבר כמושכר למי שנקוב בצו ובתנאים ובתשלום שפורטו בו, כאילו האדם שנצטווה להשכיר כלי שיט בצו כאמור קיים אותו במלואו.

(ב) הושכר כלי שיט, לפי תקנה 96 (3), 97, או לפי תקנת משנה (א), חייבים בעלו וקברניטו לקיים את תנאי השכירות המוטלים על המשכיר, ואי קיום תנאי מתנאי השכירות, דינו כדין אי קיום צו לפי פרק זה; אולם שכירות כאמור אין בה בלבד כדי להקנות למדינה החזקה בכלי השיט.

ניוס חצוות

99. (א) לענין פרק זה יהיו לרשות המוסמכת הסמכויות של המפקח הכללי על כוח אדם לפי הפרק הרביעי לתקנות־שעת־חירום (שרות עבודה), תשכ"ז—1967 [31].

(ב) על צו של רשות מוסמכת שניתן על פי סמכויותיה האמורות יחול הפרק השמיני לתקנות אלה.

(ג) עבירה על צו של הרשות המוסמכת על פי סמכויותיה האמורות או על תקנות 18 או 20 לתקנות־שעת־חירום (שרות עבודה), תשכ"ז—1967, שנעברה על ידי בעל כלי שיט, קברניטו או איש הצוות של כלי השיט, דינה כדין עבירה על תקנות אלה.

חובות הצוות בכלי שיט ישראלי

100. בכלי שיט ישראלי יחולו הוראות מיוחדות אלה:

(1) אדם המשרת או שהסכים לשרת או החייב לשרת בכלי השיט (להלן — איש הצוות), לא יסרב ולא יימנע מלהיכנס אל כלי השיט או להפליג אתו, ולא יערוק מכלי השיט ולא ייעדר ממנו או ממילוי תפקידו ללא רשות;

(2) היה לקברניט של כלי שיט, או לפקיד מורשה, חשד סביר שאדם עבר או עומד לעבור על הוראות פסקה (1), רשאים הם או מי שפקיד מורשה ימנה לכך להביאו או להורות שיביאוהו אל כלי השיט;

(3) איש הצוות לא ייכנס אל כלי השיט, ולא יימצא בו, במצב של שכרות, במידה שתפריע למילוי תפקידו; לא יסרב למלא הוראות הניתנות לו כדין, לא יימנע מלמלא תפקידיו, לא יתקיף את הקברניט או את קציני כלי השיט, לא יגרום בזדון נזק לכלי השיט או למטען או למלאי שבו ולא ישלח בהם יד;

---

[31] ק"ת 2043, תשכ"ז, עמ' 2422.

(4) רשות מוסמכת רשאית להורות לאזרח ישראל או לתושב ישראל לתת בכלי שיט את השירותים שהסמיך בהוראה ושהוא, לדעת הרשות המוסמכת, מוכשר לתתם ושירותים אלה יינתנו בתנאים ובשכר שתקבע הרשות המוסמכת.

(5) בעבירה על תקנה זו או על תקנה 101 תחיית העודה של הרשות המוסמכת שבזמן פלוני היה כלי השיט כלי שיט ישראלי רשאית לכאורה על האמור בה.

חובות ימאים אזרחים ותושבים

101. אזרח ישראל או תושב ישראל שהיו, בתחילת תקנות אלה, או בכל מועד לאחר מכן, קברניטים או אנשי צוות של כלי שיט לא יסכימו לעבוד ולא יעבדו ללא היתר הרשות המוסמכת בשום מקום עבודה, אלא כקברניט או כאיש צוות של כלי שיט ישראלי.

זכויות חצוות

102. מי ששירת בכלי שיט ישראלי או בנמל שבישראל כמגוייס חוץ כמשמעותו בתקנות שעת חרום (שרות עבודה), תשכ"ז—1967 דינו לענין חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) תש"ט 1949 (32), כדין חייל כמשמעותו בחוק האמור, דין תקופת שרות עבודה כמגוייס חוץ כאמור, כדין תקופת שרות צבאי כמשמעותו בחוק האמור ודין כל מי שסיים שרות עבודה כמגוייס חוץ כאמור, כדין חייל משוחרר כמשמעותו בחוק האמור.

אורות ומגדלורים

103. על אורות, מצופים, מגדלורים ועל מכשירים אחרים, המשמשים בישראל לעזרת השיט יחולו הוראות מיוחדות אלה:

(1) לא יפסיק אדם להפעילם, לא יפירם ולא יכניס בהם שינויים אלא בהיתר השר;

(2) השר רשאי, במידה הנראית לו לשם הגנת המדינה או לבטחון הציבור, לאסור או להגביל את הצגתם או הפעלתם, או לדרוש להסירם, להכניס בהם שנויים, להסתירם או להכניס שינויים בדרכי הצגתם או הפעלתם;

(3) לא קוימה תקנה זו או הוראה על פיה, יהיה האחראי להחזקת האור, המצוף, המגדלור או המכשיר שבהם לא קוימה התקנה או ההוראה, אשם בעבירה על תקנות אלה.

מתן צווים

104. (א) מותר להתת צו לפי פרק זה הנוגע לכלי שיט -

(1) על ידי מסירה ביד לאדם שאליו מיועד הצו או לבעל כלי השיט או לקברניטו או לאדם העובד בשירותם, או אם היה אחד מאלה תאגיד - במשרדו הרשום של התאגיד או לאחד ממנהליו או לאדם המנהל בפועל את עסקיו של התאגיד;

(2) על ידי משלוח בדואר רשום אל האדם שאליו מיועד הצו או אל בעל כלי השיט או אל קברניטו, אם בכלי השיט ואם במקום מגוריהם או עסקיהם, לפי המען האחרון הידוע ואם היה אחד מאלה תאגיד - לפי המען של משרדו הרשום של התאגיד או לאחד ממנהליו או לאדם המנהל בפועל את עסקיו, במקום מגוריהם או עסקיהם לפי המען האחרון הידוע.

(ב) אין בהוראות תקנת משנה (א) כדי לגרוע מסעיף 113 לפקודת החברות (33).

---

32) ס"ח 6, תש"ט, עמ' 13
33) חוקי א"י, כרך א' פרק כ"ב, עמ' 155

(ג) לא הובא צו לפי פרק זה לידיעת אדם שהצו נוגע לו, אין בכך כדי לגרוע מתוקפו לגבי אותו אדם, ומשנתן צו כאמור בדרך הקבועה בתקנות אלה, דינו של כל אדם שנצטווה לעשות דבר או להימנע בעשייתו כדין מי שיודע תוכנו, כל עוד לא הוכיח את ההפך.

(ד) צו לפי פרק זה די להמנותו אל בעל שם של כלי שיט פלוני או אל קברניטו ללא ציון שמו של האיש שאליו הוא מיועד.

(ה) תקנה זו באה להוסיף על הוראות תקנה 209 ולא לגרוע ממנה.

סוגי צווים

105. צו לפי פרק זה יכול להיות כללי או מיוחד או מסוייג.

פטור

106. הרשות המוסמכת רשאית לפטור כל אדם או כל כלי שיט מהוראות כל צו לפי פרק זה; הפטור יכול להיות כללי, מיוחד או מסוייג.

סמכויות עזר

107. רשות מוסמכת וכל אדם שהורשה על ידיה וכל פקיד מורשה רשאים –

(1) להיכנס בכל עת לכל מקום ולכל כלי שיט כדי למטר, להציג או להדביק צו לפי התקנות שבפרק זה, או לפקח על קיום התקנות שבפרק זה ועל כל צו לפיהן;

(2) לנקוט כל האמצעים לרבות השימוש בכוח, שיראו להם דרושים להבטחת קיום התקנות שבפרק זה או כל צו לפיהן, או כשיש להם יסוד להאמין שנעברה עבירה על התקנות שבפרק זה – כדי לאפשר או לייעל הליכים סלילייים בקשר לעבירה האמורה.

הסדר משלים

108. רשות מוסמכת רשאית להסדיר כל ענין הדרוש לשם קיום התקנות שבפרק זה או לשם ביצוע כל צו לפיהן, ובכלל זה מתן היתרים, אישורים, התעודות, חידושם וביטולם.

ביצוע חיובים

109. (א) רשות מוסמכת רשאית לבצע, על ידי מי שהמצא לנכון, צו או הוראה שניתנו לפי פרק זה ושלא קויימו במלואם, או שיש לה יסוד להניח שלא יקויימו, ומשעשתה כן ישלם מי שחייב בקיום הצו או ההוראה את הוצאות הביצוע; סקודת הסכים (גביה)[34], לפעם סעיף 12 שבה, יחולו על גבייה הוצאות אלה כאילו היו סם כמשמעותו באותה סקודה.

(ב) אין בהוראות הקנה זו כדי לגרוע מהסמכויות לפי תקנה 210.

קיום צווים

110. ניתן צו לפי פרק זה לגבי כלי שיט, הייבים בעל כלי השיט וקברניטו לקיימו על תנאיו, סייגיו והגבלותיו.

דין העובר על סקודת האניות (הגבלה העברתן ומשכונן), תש"ט-1948

111. העובר עבירה לפי סקודת האניות (הגבלה העברתן ומשכונן), תש"ט-1948[35], אשם בעבירה על התקנות אלה.

תחולה על כלי טיס

112. הוראות פרק זה יחולו גם על כלי טיס, בשינויים המחוייבים לפי הענין בהיאומים שבתקנה זו, ולענין זה – בכל מקום בפרק שבו נאמר –

---

34) חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374

כלי שיט –	קרי כלי שיט,
יבאי –	קרי אויראי,
נכל –	קרי שדה התעופה,
כיסי ישראל –	קרי חלל האויר של ישראל,
שיט –	קרי טיס,
העלגה –	קרי הסראה,
עגינה –	קרי נחיתה,
עמידה –	קרי חניה,
קברניט –	קרי כפקד.

פיקוח על העברת כלי טיס ומשכונם

.113 (א) לא יעביר אדם לרשותו של אחר כלי טיס הרשום בישראל או טובת הנאה בו, לא ימשכנו ולא יעביר משכנתה על כלי טיס או על טובת הנאה בו, אלא אם ההעברה או המשכון נעשו לאחר אישורו בכתב של שר התחבורה.

(ב) העברה או משכון בניגוד לתקנה זו – בטלים, ומבצעם יהא אשם בעבירה על תקנות אלה.

סמכות להוראות על תפיסה ועל חילוט

.114 בצו או בתקנה מכח הסעיפים 3,2,1 או 7 לחוק הטיס, 1920, כפי שהותאמו והוקנו בתוספת הראשונה לדבר הכלך על הטיס במוכבות (הטלת החוקים), 1937, מותר להורות על תפיסה ועל חילוט של דבר שנעברה בו או באמצעותו עבירה על צו או תקנה כאמור, ודין עבירה על צו או תקנה כאמור יהיה כדין עבירה על תקנות אלה.

אמצעי בפיחות נוספים בכלי טיס

.115 רשות מוסמכת רשאית לצוות על בעל כלי טיס או על מפקדו –

(1) לשנות מבנהו של כלי הטיס או מראהו החיצוני;

(2) לצייד את כלי הטיס במכשירים, כמתקנים או בכלים, לרבות נשק, ככפי שיהורט בצו;

(3) לשאת בכלי הטיס הוראות בדבר דרכי התקשרות עם ישראל (צופן) שיפורט בצו, לשמור הוראות אלה ולפעול לפיהן;

(4) שלא יכריא כלי הטיס אלא אם קוימו לגביו הוראות כל צו לפי תקנה זו, זולת אם הותרה תכראתו על ידי פקיד מורשה.

מתן ידיעות על בניה כלי טיס

.116 רשות מוסמכת רשאית לצוות על כל אזרח ישראל או על גוף מאוגד בישראל –

(1) למסור ברטים ותכניות על כל כלי טיס הנבנה או עומד להבנות על ידיו או בהבילו, לא לבנותו, ולא להניח לבנותו ולא להמשיך בבניתו ולא להניח להמשיך בה אלא בשנויים ובתוספות שיפורטו בצו;

(2) למסור פרטים ותכניות על שינויים שעומדים להכניס בכלי טיס שברשותו, ולא לבצע בו ולא להניח שיבוצעו בו אלא אותם שינויים או תוספות שהרשות המוסמכת תורה עליהם.

פיקוח על העברת

.117 רשות מוסמכת רשאית לצוות על בעל כלי טיס או על מפקדו שלא יעבידו בכלי הטיס שום אדם ללא היתר ממי שנקבע בצו או שלא יעבידו בכל הנוגע לכלי הטיס אדם כנציג, כסוכן או כמורשה או כמפקיד ללא היתר כאמור.

---

35) ע"ר תש"ס, חוס' א' מס' 33, עמ' 49

דמי בטלה במקרה של ביטול צו תפיסורין

118. הוסמך שירותו של אדם עקב צו לפי תקנה 117 וועדת הערריים, שהוקמה לפי הפרק השמיני, קבלה את עררו, רשאית היא על פי בקשת העורר פיד לאחר התלמחה על ביטול הצו ואם ראתה בנסיבות הענין לעשות כן, לחייב את המדינה לשלם לעורר דמי בטלה בסכום המגיעים לו עקב הפסקת השרות, מיום ההפסקה עד לביטול הצו.

איסור הפראת אלא בהיתר

119. (א) רשות מוסמכת רשאית בצו אל בעל כלי הטיס או אל מפקדו, לאסור -

(1) הפראת כלי הטיס מכל שדה תעופה או מקום אחר, או את נחיתתו בכל שדה תעופה או מקום אחר;

(2) הטסת כלי הטיס בכל מקום, קו או איזור, שלא על פי היתר שיינתן כפי שיפורט בצו.

(ב) היתר לפי תקנה זו מותר לחתו בכפוף לכל תנאי, סייג או הגבלה שיקבעו בו, ובין השאר לגבי -

(1) תקופת הקפו;

(2) מועדי ההפראה והטיסה;

(3) איזור הטיסה;

(4) נתיב הטיסה, וכן שדות התעופה של ההפראה, היעוד והביקור;

(5) סוגי ההובלה;

(6) הנוסעים והמטענים או סוגיהם;

(7) תנאי ההובלה ודכי ההובלה של הנוסעים ושל המטענים;

(8) השברת כלי הטיס כולו או טקצתו למי שיפורט בהיתר, בתנאים ובתשלום שפורטו בו.

תקנת משנה זו אינה גורעת מהוראות תקנה 209 (ח).

פרק חמישי: התחבורה

פיקוח על קווי התחבורה

120. רשות מוסמכת רשאית לאסור או להגביל את השימוש במטפנה, בנמל, בכביש, ברכבת, בשדה התעופה, בתחנת אוטובוסים, במימי החופין ובדרך כים סניטית, בכל שטח ולכל תקופה שתקבע.

החזקת כבישים

121. השר רשאי לתת לרשות המחזיקה בכביש, גשר מעל כביש או מתחתיו או מנהרה מעל כביש, הוראות בדבר דרך החזקתם, תנראות לו לשם הגנת המדינה או בטחון הציבור.

הגדרת רשות מחזיקה

122. לענין תקנה 121 - "רשות המחזיקה בכביש, גשר מעל כביש או מתחתיו או מנהרה מעל כביש" - ראש כל רשות מקומית - לאזור אותה רשות מקומית, כתוך לכל כביש בין-עירוני שבתחום שיפוטה של מועצה אזורית, המוחזק על ידי המדינה.

פיקוח על סעינה ופריקה, עליה וירידה

123. רשות מוסמכת רשאית, בצו, להסדיר, להגביל או לאסור, בכלי שיט ובכלי שיט, טעינתם של טובין או פריקתם וכל טיפול אחר בהם, וכן את כניסתם של בני אדם לכלי שיט או לכלי טיס או את יציאתם מהם בנמל, בשדה התעופה או במקום אחר.

124. רשות מוסמכת רשאית בצו לסדיר, להקל, ולייעל את התנועה בנמל, בשדה תעופה, בתחנת רכבת, בתחנת אוטובוסים או בכל מקום ריכוז וכן את הכניסה, היציאה ואת דרכי הגישה אליהם. — פיקוח על התנועה במקומות הריכוז

125. צו לפי תקנה 123 או 124 לא יפגע בצו לפי פרק רביעי. — שמירת סמכויות

126. כל הגבלה בחיקוק בקשר לנמל בישראל לא תחול על טעינתם, פריקתם, החסנתם והובלתם של תחמושת, של חומר נפץ ושל חומר העשוי להתלקח ועל הטיפול בהם, כשפעולות אלה נעשות מטעם המדינה או על פי הוראות השר, או בכלי שיט או בכלי טיס לשם הגנת המדינה. — פטינה ופריקה של תחמושת בנמל

127. השר רשאי, בצו, להסדיר את טעינתם, פריקתם, החסנתם והובלתם של תחמושת, חומר נפץ וחומר העשוי להתלקח שחל עליהם הפטור לפי תקנה 126 ועל הטיפול בהם. — הסדר הטיפול בתחמושת בנמל

128. (א) הנוהג בכלי רכב או מי שכלי רכב נמצא בפיקוחו יעצרוהו משנדרש לעשות כן על ידי שוטר או חייל כשהם במדים. — חובה לעצור כלי רכב

(ב) שוטר או חייל לא יעצרו כלי רכב לפי תקנה זו אלא לצורך מלוי תפקידם.

129. שוטר או חייל רשאים לערוך חיפוש בכלי רכב משנתמלאו אלה: — סמכות של חיפוש בכלי רכב

(1) כלי הרכב נמצא בדרך ציבורית או במקום הפתוח לציבור, או שנהגו או האדם שכלי הרכב נמצא אותה שעה בפיקוחו נדרש כדין לעצרו ולא עשה כן;

(2) לשוטר או לחייל יש חשד סביר שהחיפוש עשוי להביא לידי גילוי עבירת שעת חירום או עבירה אחרת נגד בטחון המדינה או לידי גילוי חשוד בעבירות כאמור או ראיות המצביעות על בצוע אותן עבירות.

130. נערך חיפוש כאמור בתקנה 129, ונמצא בו דבר שיש לערוך החיפוש יסוד סביר להניח שהוא ראיה לביצוע עבירה כאמור באותה תקנה, רשאי הוא לתפוס את הדבר. — סמכות תפיסה

פרק שישי: הבטחת שירותים חיוניים ואספקה חיונית

סימן א': כ ל ל י

131. (א) רשות מוסמכת רשאית להורות לבעל רשיון נהיגה תקף כאמור בסעיף 10 לפקודת התעבורה, לעשות שרות של נהיגה ברכב שמותר לו לנהוג בו לפי תנאי הרשיון, הכל כפי שתורה, ובין השאר רשאית היא להורות כי השרות ינתן ברכב של בעל הרשיון לרבות רכב שנמסר לו במקח-אגב-שכירות. — מתן עדיפות לשירותים ברכב ובציוד אחר

(ב) רשות מוסמכת רשאית להורות לבעל של ציוד במשמעותו בתקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1956 [36], לעשות בציוד כאמור כל שרות שהוא בתחום עסקו או מקצועו. לענין זה "בעל" - לרבות המחזיק בציוד והמפעיל אותו.

(ג) רשות מוסמכת לא תשתמש בסמכותה לפי תקנה זו, אלא אם היא סבורה שיש צורך דחוף בכך.

---

36) ק"ת, תשי"ז, עמ' 334

קביעת שכר השרות

132. (א) השכר שעושה השרות לפי תקנה 131 זכאי לקבל יקבע על ידי הרשות המוסמכת בצו.

(ב) רשות מוסמכת שנתנה הוראה לפי תקנה 131, רשאית להורות כי שכר השרות ישולם על ידי מקבל השרות כמפורט בהוראה ולא על ידי המדינה, ומשעשתה כן יחולו הוראות אלה:

(1) תעודת הרשות המוסמכת כי מי שנתחייב במתן השרות לפי תקנה 131 נתן את השרות או שנתן אותו במידה שתפורש בתעודה, תהא ראיה לגבי מקבל השרות;

(2) המדינה תהא ערבה לחשלום שכר השרות ללחוצאות המשפט הכרוכות בגביתו במידה שמקבל השרות נתחייב בשכר השרות בפסק-דין של בית משפט ולא עלה בידי נותן השרות לגבות את השכר על ידי ממוש רכושו של מקבל השרות בהליכי הוצאה לפועל, או אם ניתן נגד מקבל השרות צו קבלת נכסים או צו פירוק או אם עזב את הארץ לצמיתות.

(3) מקבל השרות חייב להחזיר למדינה כל סכום ששלמה עקב ערבותה לפי פסקה (2).

השעיית עובדים

133. (א) שר הבטחון רשאי להורות לבעל של מפעל, העוסק בפעולה נדרשת, על השעייתו של עובד פלוני או של סוג עובדים במפעל כאמור לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים, אם ראה צורך בכך מטעמי בטחון המדינה.

(ב) שר הבטחון רשאי להאריך את תקופת ההשעיה ולחזור ולהאריכה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים, הכל כפי שימצא לנכון, אם לדעתו יחייבו זאת טעמי בטחון המדינה.

(ג) בכפוף לאמור בתקנות משנה (ב) ו-(ה) זכאי כל מי שהושעה מעבודתו כאמור, כל עוד צו ההשעיה עומד בתוקפו, לשכר בסלה בלבד ששעורו כשעור השכר הרגיל שהיה זכאי לו אלמלא הושעה. שכר הבטלה ישולם מאוצר המדינה.

(ד) הוצעה לעובד מושעה עבודה אחרת בתנאים שאינם גרועים באופן מוחשי מן התנאים בהם עבד ערב השעיתו ולא קיבל העובד אותה עבודה אחרת, לא יהיה עוד, מהמועד שבו הוצעה לו העבודה, זכאי לשכר בטלה.

(ה) משכר בטלה שעובד מושעה זכאי לו לפי תקנה משנה (ג), תנוכה כל הכנסה שהיתה לעובד בתקופת ההשעיה, מעבודה, עסק או משלוח יד.

(ו) אין בצו השעיה כדי לגרוע מזכותו של בעל מפעל כאמור לסיים את קשר העבודה עם העובד המושעה, בהתאם לכל דין או הסכם.

(ז) על אף האמור בתקנת 11 אין בסמכות שר הבטחון לפי תקנה זו ניתנת לאצילה.

מפעל

134. המונה "מפעל" בסעיף 8(2) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 יפורש כמשמעותו בתקנות אלה.

נטילת הנהלת המפעל

135. ניתן צו לפי סעיף 8(2) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 לגבי מפעל, רשאית רשות מוסמכת ליטול לידיה בצו את הנהלתו.

פרסום צווים

136. על אף האמור בסעיף 9 (2) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955, יחולו על תחילת תוקפו של צו לפי סעיף 8 (2) לחוק האמור, ועל הבאתו לידיעת הנוגעים בדבר ועל פרסומו, הוראות תקנה 209 כאילו היה צו לפי תקנות אלה.

סמכויות רשות מוסמכת

137. נטלה לידיה רשות מוסמכת את הנהלת המפעל כאמור בתקנה 135 יחולו הוראות אלה:—

(1) רשות מוסמכת תהיה רשאית לקבוע את המינהל והמשטר של המפעל ואת סדריהם, תפקידיו של המפעל ואת ממלאי התפקידים בו וכן סמכויותיהם וחובותיהם של כל אחד מעובדיו;

(2) לרשות מוסמכת יהיו הסמכויות של המפקח הכללי על כוח אדם לפי הפרק הרביעי לתקנות שעת חירום (שירות עבודה), תשכ"ז—1967, ועל צו של הרשות המוסמכת שניתן על פי סמכויותיה האמורות יחול הפרק השמיני לתקנות אלה. עבירה על צו של הרשות המוסמכת על פי סמכויותיה האמורות או על תקנה 18 לתקנות־שעת־חרום (שירות עבודה), תשכ"ז—1967, שנעברה על ידי עובד המפעל דינה כדין עבירה על תקנות אלה;

(3) רשות מוסמכת או מי שהורשה על ידיה לכך יהיו רשאים לתת הוראות לעובדי המפעל, לרבות הוראות בדבר העבדתם על אף האמור בחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א—1951 [37], והתקנות שהותקנו על פיו — ובדבר העברתם ממקום למקום ומתפקיד לתפקיד ועובדי המפעל יהיו חייבים לציית להוראות כאמור ולא להיעדר ממילוי תפקידם ללא היתר מהרשות המוסמכת או מטעמה; אך הוראות אלה באות להוסיף על צו לפי סעיף 8 (2) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955, שניתן לגבי המפעל האמור ולא לגרוע ממנו.

זכויות עובדי מפעל

138. מי שעבד במפעל שניתן לגביו צו לפי תקנה 135 דינו:—

(1) לענין חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 (נוסח משולב) [38], כדין נכה כמשמעותו בחוק האמור — מיום שפוטר מעבודתו במפעל האמור אחר שלקה בנכות כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה שאירעו בתקופת עבודתו האמורה עקב עבודתו במפעל;

(2) לענין חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950 [39], כדין:—

(א) „חייל", כמשמעותו בחוק האמור — כל עוד עבד כאמור;

(ב) „חייל משוחרר" כמשמעותו בחוק האמור — משפוטר מעבודתו במפעל;

(ג) „חייל שנספה במערכה", וכן „נספה" כמשמעותם בחוק האמור — אם מת כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה שאירעו בתקופת עבודתו האמורה עקב עבודתו במפעל.

ביצוע עבודות מיוחדות

139. (א) רשות מוסמכת רשאית להורות, בצו, לבעל מפעל העוסק בפעולה נדרשת לבצע במפעל, תוך תקופה שנקבעה בצו, עבודות, הדרושות לדעת הרשות המוסמכת, להבטחת פעולתו התקינה של המפעל במקרה של התקפת אויב, או לעשותו רגיש במידה פחותה יותר להתקפת אויב.

---

[37] ס"ח 76, תשי"א, עמ' 204.
[38] ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.
[39] ס"ח 50, תש"י, עמ' 162.

(ב) הורתה רשות מוסמכת כאמור בתקנת משנה (א), לא יחולו על העבודות המבוצעות בהתאם להוראה, הדרישות וההגבלות שנקבעו בכל חיקוק בדבר הקמת בנינים או איתורם או בדבר עשיית חפירות או איתורן, או בדבר חיקונים או שינויים בבנינים, או בדבר הבטחת דרכי גישה לבנינים מכל דרך שהיא או בדבר הגשת תכניות או מפרטים, או מסירת הודעות, לרשות מקומית.

בתקנת משנה זו "רשות מקומית" – אגוד ערים, עיריה, מועצה מקומית או ועדה מקומית לבניה ולתכנון.

(ג) הוכיח בעל מפעל להנחת דעתה של הרשות המוסמכת שהוראות שניתנו לגבי המפעל בצו לפי תקנת משנה (א), בוצעו על ידיו תוך התקופה שנקבעה בצו, או תוך תקופה נוספת שהותרה על ידי הרשות המוסמכת, רשאי שר האוצר להורות שהשולם לבעל המפעל מאוצר המדינה הענקה על חשבון הוצאותיו, בשיעור שלא יעלה על מחצית הסכום שנקבע על ידי שר האוצר כמסמיך לכיסוי הוצאות מסוג זה (בתקנה זו – הוצאה מאושרת).

(ד) היה שר האוצר משוכנע, שבעל מפעל פלוני שעסק בפעולה נדרשת ערב תחילתן של תקנות אלה, נקט, לפני אותו מועד צעדים מתאימים להבטחת פעולתו התקינה של המפעל במקרה של התקפת אויב, או לעשותו רגיש במידה מתוחה יותר להתקפת אויב, רשאי שר האוצר להורות שהשולם לבעל המפעל מאוצר המדינה הענקה על חשבון הוצאותיו בשיעור שלא יעלה על מחצית ההוצאה המאושרת; הוראה מאת שר האוצר כאמור, וכל תשלום שנעשה לפיה, לא יהיה בהם, כשלעצמם, כדי למנוע את הרשות המוסמכת, מלבצע את סמכויותיה לפי תקנת משנה (א) לגבי אותו מפעל.

(ה) בעל מפעל שלא מילא אחרי הוראה שניתנה לפי תקנת משנה (א), דינו נוסף לכל עונש אחר, לפי תקנות אלה, קנס חמש מאות לירות בעד כל יום שבו נמשך המחדל לאחר החיוב בדין; ואולם בית המשפט שחייב את בעל המפעל בדין, רשאי, אם ראה טעם סביר לכך, לקבוע מועד לתיקון המעוות, ומשעשה כן בעל המפעל, לא יחול קנס כאמור אלא בעד כל יום שבו נמשך המחדל לאחר תום אותו מועד.

סמכות להתיר מפגעים

140. (א) רשות מוסמכת רשאית להתיר, בצו, ביצועה של פעולה נדרשת, במקום שתואר בצו, על אף שהביצוע גורם למפגע או עלול לגרום לו.

(ב) לא תתן רשות מוסמכת צו לפי תקנת משנה (א), אלא לאחר שנוכחה שאין כל אפשרות לנקוט צעדים שיבטיחו את ביצועה של אותה פעולה נדרשת, אם במקום שתואר בצו ואם במקום אחר, מבלי לגרום למפגע, ולאחר שנוכחה כי ננקטו כל הצעדים להחלשת מגיעתו של המפגע; ורשאית הרשות המוסמכת להתנות בצו תנאים להחלשת מגיעתו של המפגע.

(ג) שום בית משפט ושום בית דין לא ייזקק לתביעה בדבר איסור מפגע שהותר בצו לפי תקנת משנה (א), או לפיצויים בעד נזק שנגרם על ידי מפגע כאמור, ולא לשום תובענה אחרת הנובעת מהמפגע, לרבות תובענה המכוונת לאכיפת ההתחייבות לסילוק המפגע, או פסק דין או צו מניעה לסילוקו, בין אם הוגשו התביעה או התובענה לפני תחילתן של תקנות אלה ובין אם הוגשו לאחר מכן.

(ד) חובא לחשומת לבה של הרשות המוסמכת, כי אין ממלאים אחר תנאי מהתנאים שנקבעו בצו לפי תקנת משנה (א), תקבע הרשות המוסמכת בהודעה בכתב למבצעי הפעולה הנדרשת,

תקופה למילוי אחרי התנאי ואם לא נתמלא התנאי תוך התקופה שנקבעה – תבטל את הצו; אלא שרשאית הרשות המוסמכת לבטל בכל עת תנאי כאמור, אם היא משוכנעת שהדבר דרוש להבטחת ביצועה של המעולה הנדרשת.

(ה) הוגשה בקשה לשר על ידי אדם הנראה לו מעונין בכך, שתיערך בקורת כאמור בתקנת 194 בענין המפגע הנגרם על ידי צו לפי תקנת משנה (א), על מנת להיווכח אם אין אפשרות לבצע את המעולה הנדרשת מבלי לגרום למפגע, או להחליש את פגיעתו של המפגע, והשר נוכח כי לכאורה אין הבקשה קנטרנית, יצווה הוא על עריכת בקורת כאמור, ולאחר שיקבל דין וחשבון מן המבקר יהיה רשאי להורות על ביטולו או תיקונו של הצו.

מסירת טובין שנאבדו

141. (א) אדם שמצא טובין ויש יסוד סביר להניח כי הם אבדו או נעזבו, וכי למני שאבדו או שנעזבו היו מיועדים לשימוש בידי כוח מזויין, או שהיו בהחזקתו של אדם המשרת בכוח מזויין, יודיע מיד על מקום הימצאם ועל מצבם ליחידת צה"ל או לתחנת משטרה הסמוכות לאותו מקום, ואם היו הטובין מסמר – ימסור אותם ליחידה או לתחנה כאמור.

(ב) סרם לאמור בתקנת משנה (א) ביחס למסמך, לא יקח המוצא את הטובין שמצא ולא יעבירם ממקום למקום ולא יטפל בהם בכל דרך אחרת שהיא, אלא על פי היתר בכתב מאת שר הבטחון.

(ג) שר רשאי לקבוע, בצו ברשומות, שהוראות תקנה זו לא יחולו על סוגי טובין שפורטו בצו.

הבטחת מטלטלין בבנינים הרוסים

142. (א) מפקד הג"א מחוזי (בתקנה זו – המפקד) רשאי לקבוע, בצו, הוראות להבטחת מטלטלין שנעזבו בבנינים שנהרסו בפעולות קרביות, וכן הוראות המייפות כוחו של אדם פלוני לטלק מטלטלין מבנינים אשר נהרסו כאמור ולהחסינם. צו כאמור יכול להיות לגבי מטלטלין בדרך כלל או לגבי סוג מסויים של מטלטלין.

(ב) בצו לפי תקנת משנה (א) רשאי המפקד לצוות על האדם המחסין את המטלטלין לעשות בהם חיסוי, אם המטלטלין עלולים, לדעתו, לסכן את בריאות הציבור.

(ג) המפקד רשאי, בכל עת, להורות לאדם הזכאי אותה שעה להחזקת המטלטלין, להוציאם מהמחסן בו הם מוחסנים; נמנע אותו אדם מלמלא אחרי הוראה כאמור, יהיה דינו קנס חמישים לירות, ולא יהיה נתון לכל עונש אחר בעד עבירה על תקנות אלה.

(ד) הובא אדם לדין בעבירה של אי קיום הוראה לפי תקנת משנה (ג) לא ישא עליה באחריות פלילית אם יוכיח כי בהתחשב בכל נסיבות המקרה, לרבות מצבו הכספי, לא היתה לו כל אפשרות מעשית למלא אחרי ההוראה.

סימן ב': סמכויות מיוחדות לגבי קרקעות

סמכויות לבצע עבודות בקרקע

143. (א) כל חייל כשהוא בתפקיד, וכן כל אדם שהוסמך לכך בכתב על ידי רשות מוסמכת, רשאים לבצע עבודות בכל קרקע לרבות הריסה או הורדה של כל דבר שבקרקע, עליה או מעליה, או שלילת השימוש בדבר כזה, להחזיק במצב תקין כל מתקן או דבר אחר הנמצאים בקרקע, עליה או מעליה, וכן לסלק כל דבר הנמצא בקרקע עליה או מעליה, או שהיה נמצא כאמור ונהרס או הורד בתוקף תקנת משנה זו.

(ב) בכפיפות לאמור בתקנת משנה (א) לא יסלק אדם כל דבר הנמצא בקרקע, עליה או מעליה בתוקף תקנה זו, ולא יפגע בו או בכל עבודה המבוצעת בקרקע בתוקף תקנה זו, אלא על פי היתר בכתב מאת רשות מוסמכת.

(ג) רשות מוסמכת רשאית, בצו, לאסור או להגביל ביצוע עבודה בקרקע כמפורש בצו.

שימוש בקרקע על ידי צה"ל

144. (א) בתקנה זו –

"אימונים באש" – כל תרגיל או מטווח בהם נורה, נזרק או מופעל כדור, פגז, מצרר, רימון או חומר נפץ אחר;

"צרכי צה"ל" – אימונים באש, הקמת בתורים, מבנים, מחנות ושדות תעופה והרחבתם, הקמת מטווחים וסידורים כיוצא באלה, הצבת ציוד צבאי, הצבת עמדות, החסנת ציוד צבאי והחסנת כלי טיס וציוד של כלי טיס ככל צורך אחר שאושר על ידי שר הבטחון כצורך צה"ל.

(ב) שר רשאי להתיר, בצו, את השימוש בקרקע שפורשה בצו לצרכי צה"ל, בתנאים והגבלות שנקבעו בצו.

(ג) בצו לפי תקנת משנה (ב) רשאי השר, בין היתר, במידה שהדבר נראה לו דרוש להשגת מטרותיו של הצו –

(1) להתיר למשתמשים בקרקע בתוקף הצו לבצע בקרקע פעולות המפורטות בו;

(2) לאסור או להגביל את השמוש בזכות המעבר באותה קרקע ובזכויות אחרות הקשורות בו, אם על פי הרשום בספרי האחוזה ואם בדרך אחרת.

(ד) מתן צו לפי תקנת משנה (ב) לגבי קרקע, אין בו כשלעצמו כדי לגרוע מהסמכות לתת כל צו אחר לגבי אותה קרקע, לפי תקנות אלה, או לפי חיקוק אחר.

כניסה למקרקעים ובדיקתם

145. כל חייל כשהוא בתפקיד, וכל אדם שהוסמך על ידי רשות מוסמכת בכתב לענין תקנה זו, רשאים –

(1) להיכנס למקרקעים לשם שימוש בסמכויות שהוענקו בתקנות אלה או לפיהן;

(2) להיכנס למקרקעים ולבדוק את המקרקעים או כל סובין הנמצאים בהם על מנת להיווכח, אם קיים הצורך להשתמש, לגבי המקרקעים או הסובין כאמור, בסמכויות אלה ובאיזו צורה;

(3) לעבור במקרקעים, בין ברכב ובין ברגל, אם הדבר דרוש לכל מטרה הקשורה בהגנת המדינה, בטחון הציבור אוקיום אספקה חיונית או שירותים ציבוריים חיוניים.

תיקון חוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת חירום, תש"י–1949

146. בחוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת חירום, תש"י–1949 (להלן – חוק המקרקעים[40]) –

(1) בסעיף 3(ב), אחרי "שירותים ציבוריים חיוניים", יבוא "למתן דיור לאדם שנושל מביתו עקב מתן צו תפיסת מקרקעים או צו דיור";

(2) בסעיף 17(ד) יימחקו המלים "אלא אם יצווה על כך יושב ראש ועדת הערעור";

(3) סעיף 21 יתוקן כך –

(א) בסעיף קטן (ג) אחרי "בסעיף קטן (ב)" יבוא "או (ד1)";

(ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד1) היתה הרשות המוסמכת משוכנעת, כי צו לפי חוק זה דרוש לשם הגנת המדינה יראו אותו כאילו נמסר, אם –

40) ס"ח 27, תש"י, עמ' 1

קובץ התקנות 2052, כ"ז באייר תשכ"ז, 6.6.1967

(1) נשלח בדואר רשום לאדם שלו נועד, לפי כתובת מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקיו הרגיל או מקום עסקיו האחרון; או

(2) הוצג במקום בולט על פני המקרקעין שהצו נוגע להם או בקרבתם או על פני הבית שהצו נוגע לו או בתוכו, ובנוסף להצגה כאמור - ובמידה שהרשות המוסמכת לא קבעה בכתב כי הדבר עלול לפגוע בבטחון המדינה - גם נמסר לרשות המקומית שהמקרקעין שהצו נוגע להם נמצאים באזור שפונה או - אם היו המקרקעין בית - נמסר לדייר של בית הסמוך לבית שהצו נוגע לו.

(ד2) צו שנהגו בו כאמור בסעיף קטן (ד1)(2), רואים אותו כאילו נמסר לאדם שלו נועד כתום עשרים וארבע שעות משעה שהוצג במקום בולט או כתום שלושה ימים משעה שנמסר באחת הדרכים האמורות באותו סעיף קטן, הכל לפי המועד המאוחר יותר, ואם לא נמסר כאמור - כתום ארבעים ושמונה שעות משעה שהוצג.

(ד3) צו לפי חוק זה שנהגו בו כאמור בסעיף קטן (ד1)(1) או (ד1)(2), תפרסם הרשות המוסמכת את הצו ברשומות או בעתון יומי תוך ששה חודשים מיום שרואים את הצו כאילו נמסר לאדם שלו נועד".

(4) בסעיף קטן (ה), אחרי "(ב), (ג) ו-(ד)" יבוא: "(ד1) ו-(ד2)".

(5) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) צו לפי חוק זה שניתן תוך חמישה ימים לפני תחילתן של תקנות שעת-חירום (סמכויות מיוחדות), תשכ"ז-1967, רשאי שר הבטחון, או מי שהוסמך על ידו לכך, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש לשם הגנת המדינה, להורות שיראו את הצו, לענין סעיף זה בלבד, כאילו ניתן לאחר תחילתן של התקנות האמורות".

סימן ג': תפיסת סובין

147. הוראות סימן זה יחולו – תחולת הסימן

(1) על סובין הנמצאים בישראל, לרבות כל כלי שיט או כלי טיס הנמצאים בישראל, יהיה מקום רישומם אשר יהיה, וסובין הנמצאים בכלי שיט או כלי טיס כאמור;

(2) על כלי שיט או כלי טיס הרשומים בישראל, יהיה מקום היסצאם אשר יהיה, ועל סובין הנמצאים בכלי שיט או כלי טיס כאמור.

148. הוראות סימן זה לא יחולו על סובין שחקנות ההגנה (כספים), 1941 (41) חלות עליהם. אי-תחולה על עניני ממבע

149. רשות מוסמכת רשאית להורות, בצו, על תפיסת סובין (בסימן זה – צו תפיסת סובין). תפיסת סובין

150. (א) סובין שניתן עליהם צו תפיסת סובין, זכאית הרשות המוסמכת להחזיק ולהשתמש בהם, בין בעצמה ובין על ידי אחרים, ולחת הוראות בדבר ההחזקה והשימוש בהם, כאילו היו בבעלותה, נקיים מכל שעבוד, ולא תהיה לאיש, זולת הרשות המוסמכת ומי שהוסמך לכך על ידיה, זכות להחזיק ולהשתמש בהם. דין סובין שנתפסו

(ב) הרשות המוסמכת רשאית, בין בצו תפיסת סובין ובין בצו מיוחד להורות למי שהיה זכאי להחזיק בסובין אלמלא נתפסו על פי הצו (בסימן זה – בעל הסובין) לבצע בהם שרותים המבוצעים בדרך כלל בסובין מסוג זה, בין על ידי בעל עצמו ובין על ידי עובדיו.

151. הלוקח סובין בתוקף צו תפיסת סובין, יתן בשעת הלקיחה, למי שהסובין נלקחו ממנו, אישור קבלה בכתב. אישור קבלה

152. תמילה הרשות המוסמכת על בעל סובין חובת שירותים בהם כאמור בחקנת 150 (ב), ישולם לו מאוצר המדינה שכר בעד השירות, בשיעור שהרשות המוסמכת תקבע, מזמן לזמן, בכל מקרה ומקרה. שכר שירות

153. נתפס מכוח סימן זה רכב כמשמעותו בפקודת התעבורה והשימוש ברכב היה לא על ידי המדינה אלא על ידי אדם אחר, ישולם השכר שייקבע בעד השמוש ברכב לפי תקנה 9 (ב), על ידי אותו אדם; אולם המדינה תהא ערבה להשלום השכר האמור במידה שהחייב בו נתחייב בהשלומו בפסק דין של בית משפט ולא עלה בידי מי שנתפס חרכב ממנו לגבות את השכר על ידי ממוש רכושו של החייב בהליכי הוצאה לפועל, או אם ניתן נגד החייב צו קבלה נכסים או צו סירוק או אם עזב את הארץ לצמיתות; החייב יחזיר למדינה כל סכום ששילמה מכח ערבות זו. תפיסת רכב

154. (א) בוטל צו תפיסת סובין על ידי הרשות המוסמכת או על ידי ועדת ערריס, רשאית הרשות המוסמכת לצוות כי בעלם של סובין שנתפסו לפי צו התפיסה שבוטל, יקבל את הסובין לרשותו בזמן, במקום ובדרך שיקבעו בצו, ובעל הסובין חייב לקבל את הסובין לרשותו בהתאם לכך. החזרת סובין ששוחרר

(ב) בעל הסובין זכאי לפיצויים בעד ההוצאות שהוציא עקב קבלת הסובין לרשותו במידה שהוצאות אלה עולות על ההוצאות שהיה מוציא, אילו קיבל את הסובין לרשותו במצב ובמקום שבהם קבלה אותם לידה הרשות המוסמכת או שליחיה, מכח צו התפיסה, הוראה זו אינה גורעת מהוראות תקנה 9.

(ג) מהיום שנקבע לקבלת הסובין בצו לפי תקנה משנה (א), תוטל כל חובה להשלום הפיצויים על פי תקנה 9 ביחס לאותם סובין.

41) ע"ר 1941 תום' 2 מס' 1138, ע' 1380

הבטחת טובין

155. שר רשאי בצו להורות על בעל מקרקעין ועל המחזיק בהם, להודיע בכתב לשר, או לפי שנקבע לכך על ידיו באותו צו, ומן תקופה שנקבעה בו, אם יש באותם מקרקעין טובין המפורשים בצו, או שהם עלולים להיות שם, ובמידה והתשובה תהיה חיובית – מה כמותם של הטובין או מספרם.

סימן ד' – בתי חולים

הגדרות

156. בסימן זה –

"בית חולים" – לרבות מרפאה וכל מוסד אחר שבו ניתן טיפול רפואי לבני אדם.

"בעל בית חולים" – לרבות מי שבידו הנהלת בית החולים ולגבי בית חולים שניתן עליו צו הנהלה לפי תקנה 159, לרבות מי שהנהלת בית החולים היתה בידיו אלמלא ניתן הצו;

"הממונה" – מי שנתמנה ע"י השר לניהול בית חולים;

"המפקח" – מי שנתמנה ע"י השר למקום על הנהלת בית חולים.

הכרזת מוסד כבית חולים

157. ראה שר שהדבר דרוש להבטחת שירותים רפואיים חיוניים, רשאי הוא להכריז בצו על בית מלון, בית הבראה, בית מרגוע, אכסניה, מעונית ועל כל מוסד אחר כיוצא באלה, שלדעתו אפשר לאשפז בו חולים או נפגעים (להלן-מוסד), כבעל בית חולים לענין סימן זה ומשעה כן יחולו הוראות אלה:

(1) דין בעל המוסד, לרבות מי שהנהלת המוסד נתונה בידיו, כדין בעל בית חולים;

(2) דין עובדי המוסד כדין עובדי בית חולים, אולם לא יידרש עובד מוסד לבצע עבודות שצריכות הכשרה מקצועית מיוחדת, אם אין הוא בעל הכשרה כאמור.

צו מקום

158. (א) השר רשאי בצו להטיל על בעל בית חולים לנהל את בית החולים לפי הוראות המפקח (להלן – צו מקום), אם שוכנע שהדבר דרוש להבטחת שירותים רפואיים חיוניים.

(ב) המפקח יפקח על בית החולים לפי הוראות השר, שנקבעו בצו או שניתנו בדרך אחרת, ובעל בית-החולים חייב למלא אחרי הוראותיו של המפקח.

צו הנהלה

159. (א) ניתן צו מקום ונוכח השר כי מטרת הצו לא הושגה מסיבה כלשהי, לרבות היסנעותו או רשלנותו של בעל בית החולים שעליו חל הצו, רשאי השר, בצו, להורות על ניהול בית החולים ע"י הממונה (להלן – צו הנהלה).

(ב) ניתן צו הנהלה –

(1) ינהל הממונה את בית החולים ויהיה רשאי לתת הוראות לענין זה ובעל בית החולים וכל אדם העובד או המועסק בבית החולים חייבים למלא אחרי הוראות הממונה;

(2) רשאי הממונה לקבוע את סדרי הנהלת בית החולים, את מילאי התפקידים בו ואת סמכויותיהם וחובותיהם של כל אחד מעובדיו;

(3) בכל ענין הנוגע להנהלת בית החולים רואים את הממונה כאילו היה מורשהו של בעל בית-החולים וידו כיד הבעל, אלא שאין הבעל יכול לבטל פעולה או הוראה של הממונה;

(4) לא יוציא אדם, לרבות בעל בית החולים מן המלאי של בית החולים או מציודו, אל מחוץ לחצר בית החולים, זולת אם נתקבל לכך היתר בכתב מאת הממונה.

(ג) הממונה יהיה זכאי לשכר מבעל בית החולים בעד מלוי תפקידיו.

הסמכות להמקיץ חוקמם של חוזים וחסכמים

160. השר רשאי, בצו, להמקיץ, דרך כלל או לגבי מקרה מסויים חוקמם של כל חוזה או הסכם למתן אשפוז או אכטון או כל שרות אחר וכיוצא באלה, וכן חוקמו של כל חוזה או הסכם אחר שבית החולים צד לו, תכל בפירה שהדבר דרוש לדעת השר להבטחה שרותים רפואיים חיוניים, ובלבד שלא יהיה בכך משום סיכון חיי-אדם.

בצוע צווים

161. (א) לא יבוצע צו פיקוח או צו הנהלה לפני שהצו נמסר לבעל בית החולים, אלא אם הורה בו השר בממורש מטעמי דחיפות שאי מסירתו לא תעכב את ביצועו.

(ב) השר וכל אדם שהוסמך לכך על ידיו בכתב רשאים לנקוט בכל האמצעים הדרושים לביצוע צו פיקוח או צו הנהלה ולאכיפתו.

מתן הוראות לעובדי בית חולים

162. הממקח - לגבי בית חולים שצו מקוח חל עליו, והממונה-לגבי בית חולים שצו הנהלה חל עליו, יהיו רשאים לתת לעובדי בית החולים הוראות בדבר עבודתם על אף האמור בחוזה עבודה ובחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951, והתקנות שהותקנו על פיו, ועובדי בית החולים יהיו חייבים לציית להוראות כאמור ולא להיעדר ממלוי תפקידם ללא היתר מהממקח או מהממונה או ממעמם.

העברת עובדים

163. שר רשאי, בצו, להורות לאדם המועבד בבית חולים לעבור מתפקיד לתפקיד באותו בית חולים או לעבור לבית חולים אחר ולמלא בו תפקידים שייקבעו בצו וכן לקבוע בצו את תנאי עבודתו.

קביעת שכר

164. השר יקבע בצו את השכר שבעל בית החולים יהיה זכאי לקבל בעד שרותי בית החולים, ובלבד שהשכר שייקבע כאמור לא יהיה בו משום תמד לבעל בית החולים.

שמירת תוקף

165. סימן זה בא להוסיף על הוראות אחרות של תקנות אלה ולא לגרוע מהן.

סימן ה': הוראות מיוחדות ביחס להגדרות וכו'

הגדרות

166. לענין סימן זה -

"מניות" - לרבות מסוק;

"שטר דיבידנד" - כל מסמך המזכה בחלוקת דיבידנד.

סילוק מתפקידים בחברה

167. (א) נתמנה למפעל שבעליו הוא חברה (בסימן זה - מפעל חברה) מפקח מורשה לפי סעיף 9 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957 והרשות המוסמכת נוכחה, כי אדם המפקח תפקידי תנהלה בחברה מתנהג בצורה תמריעה לביצועו התקין של צו המינוי, רשאית היא להורות כי אותו אדם יסולק ממילוי תפקידיו בחברה ולמנות למילוים אדם אחר.

(ב) סולק אדם מתפקידו בחברה כאמור בתקנת משנה (א) -

(1) לא יהיה אותו אדם רשאי למלא כל תפקיד בחברה אלא באישור הרשות המוסמכת.

(2) לא יהיה שום אדם רשאי למלא את התפקיד שנתמנה אלא אם נתמנה לכך על ידי הרשות המוסמכת.

(ג) אדם שנתמנה לתפקיד בחברה כאמור בתקנת משנה (א) רואים אותו לכל דבר כאילו נתמנה לתפקיד זה כדין על פי תזכיר ההתאגדות ותקנות ההתאגדות של החברה וכאילו היו לו כל התכונות הדרושות לכך על פיהם.

(ד) שום דבר האמור בתקנות ההתאגדות של חברה לא יהיה בהם כדי למנוע מרשות מוסמכת לסלק אדם מתפקיד באותה חברה כאמור, ומשעשתה כן לא יהיה המסולק רשאי לקבל כל שכר או גמול אחר מכספי החברה ביתר לתפקיד שמנו סולק.

העברת מניות לנאמנים

168. (א) נתמנה למפעל חברה מפקח מורשה לפי סעיף 9 לחוק הפיקוח על מצרכים ושרותים, תשי"ח-1957 והרשות המוסמכת נוכחה, כי להבטחת ביצועו התקין של צו המינוי דרוש שמניות החברה יוחזקו בידי נאמנים, רשאית הרשות המוסמכת בצו ובאישור שר (בסימן זה - צו העברת מניות), להורות על העברת מניות החברה לנאמנים מטעמה (בסימן זה - הנאמנים), ומשעשתה כן, יקומו המניות מהיום שיצויין בצו (בסימן זה - יום ההעברה), לקנין הנאמנים מטעמה נקיים מכל שעבוד והנאמנים יהיו זכאים להירשם בפנקס החברים של החברה כבעלי המניות, מבלי שיהיה צורך למסור לחברה כל מסמך המעיד על כך.

(ב) ניתן צו העברת מניות -

(1) יהיה כל אדם שהיה מחזיק של מניות החברה ערב יום ההעברה, וכל אדם אחר שברשותו כל תעודה או שטר דיבידנד ביחס למניות החברה, חייב להמציאם לרשות המוסמכת או למי שנקבע לכך על ידיה;

(2) הנאמנים, והם בלבד, יהיו מיום ההעברה ואילך זכאים להשתמש בכל הזכויות של חברי החברה, אפילו עוד לא הוכנס שמם בפנקס החברים.

(ג) שום בית משפט לא ייזקק לבקשה לפרק את החברה על יסוד הנימוק כי מספר החברים בה ירד למטה מן המספר הנדרש כתוצאה מהעברת המניות כאמור, ושום אדם לא יחוייב על סמך נימוק זה בלבד, להשתתף כחברת חבר בחברה בתשלום חובותיה.

(ד) מתן צו העברת מניות לא יהיה בו כשלעצמו, כדי לפטול מנהל של החברה מלהמשיך בתפקידיו, אפילו חדל בתוקף הצו להחזיק במניות החברה הדרושות לכשרותו לתפקיד של מנהל בה.

החלפה על העברת מניות

169. נתנה רשות מוסמכת הוראה לסלק מנהלים בחברה לפי תקנה 167 וכתוצאה מכך ירד מספר מנהלי החברה עד למטה ממחצית מספר המנהלים שכיהנו סמוך לתאריך שבו השתמשה הרשות המוסמכת לראשונה בסמכויותיה לפי התקנה האמורה, רשאית החברה, תוך השעים יום מהיום שבו ירד מספר המנהלים כאמור, להחליט בהחלטה מיוחדת באסיפה כללית, כי על הרשות המוסמכת להעביר את כל מניותיה לנאמנים כאמור בתקנה 168 ומשהחליטה כך תחן הרשות המוסמכת צו העברת מניות והצו יאושר על ידי השר.

מחיר המניות

170. המחיר שהרשות המוסמכת תשלם בעד מניות שהועברו לנאמנים ייקבע על ידי שר, ובלבד שלא יפחת מהמחיר שהיה, לדעת השר, מתקבל בעד המניות בהעברה מסוכר מרצון לקונה מרצון ביום שבו ניתן צו מניו מפקח מורשה לפי סעיף 9 לחוק הפיקוח על מצרכים ושרותים, תשי"ח-1957.

171. (א) הועברו מניות לנאמנים ערב יום ההעברה היו המניות משועבדות במשכון או בכל שעבוד אחר, רשאית הרשות המוסמכת, על פי בקשת הנושה ולאחר שנוכחה כי לא הופר המשכון או השעבוד האחר, לשלם לנושה את מחירן של המניות. — הפרת שעבודים

(ב) שילמה הרשות המוסמכת מחירן של מניות לנושה, יהיה הנושה אחראי להשלום כל חלק מן המחיר לאחר, כאילו הושג המחיר במכירה של המניות על פי פסקה למכור שהוענקה לו בתוקף המשכון או השעבוד, אלא שלא יהיה זכאי להחזרת ההוצאות שהוציא בקשר לתביעת המחיר, תוכחת זכותו וקבלת המחיר.

(ג) לא השלם רשות מוסמכת מחירן של מניות לנושה, אלא לאחר שנתנה הודעה מוקדמת למי שהחזיק במניות ערב יום ההעברה (בחקנה זו – המחזיק) על כוונתה לעשות זאת והמחזיק לא הודיע על התנגדותו להשלום תוך ארבעה-עשר יום מיום קבלת ההודעה; הודיע המחזיק על התנגדותו כאמור, לא ישולם המחיר עד שלא יושג הסכם בין הצדדים, או עד שלא יינתן פסק דין של בית משפט מוסמך שאין עליו ערעור.

172. הוראות סימן זה יחולו, בשינויים המחוייבים, על אגודה שיתופית כאילו היתה חברה. — תחולת הסימן על אגודות שיתופיות

פרק שביעי: פינוי ואמצעי בטחון

173. בפרק זה – — הגדרות

"שיכון" – מקום שיכון בבית עם זכות שימוש במים ובמיתקנים המניטריים כפי שהם בידי המחזיק בבית;

"חוק הגא" – חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951 [42] – ו"חבר" "ממקד" או "ראש הגא" – כמשמעותם באותו חוק.

174. שר רשאי, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש להגנת המדינה או לבטחון הציבור, או להגנה על אדם ורכושו, להורות בצו (בפרק זה – צו פינוי) לגבי אזור פלוני – — פינוי אזורים

(1) כי שום איש, זולת מי שמשחייך לסוג בני האדם המפורשים בצו הפינוי, לא יימצא באותו אזור אלא על פי היתר מאת רשות או מאת האדם שייקבעו בצו;

(2) כי בעלי החיים או החפצים המפורשים בצו הפינוי והנמצאים באותו אזור יסולקו ממנו תוך תקופה שתיקבע בצו, או יושמדו אם אין אפשרות סבירה לסלקם, וכי כתום התקופה לא יובאו בעלי חיים וחפצים כאמור לאזור אלא על פי היתר מאת רשות או מאת אדם שייקבעו בצו.

175. (א) שר רשאי לכלול בצו הפינוי הוראות אלה, כולן או מקצתן: — פרטי צו פינוי

(1) בדבר הדרכים שבהן בני אדם או רכוש, או סוגים של בני אדם או רכוש יעזבו את האזור, או יסולקו ממנו;

(2) בדבר הזמנים שבהם סוגים שונים של בני אדם או רכוש יעזבו את האזור או יסולקו ממנו;

---

42) ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

(3) בדבר המקומות שאליהם יופנו בני האדם העוזבים את האזור לפי צו התיגוי;

(4) הוראות משלימות הדרושות, לדעת השר לביצועו היעיל של הצו.

(ב) שר רשאי לקבוע בצו התיגוי הוראות שונות לגבי חלקים שונים של האזור.

אכיפת תיגוי

176. אדם או רכוש הנמצאים באזור, שצו תיגוי חל עליו, בניגוד להוראות הצו, רשאי פקיד מורשה, וכל חבר הגא לנקוט כל הצעדים הדרושים לשם אכיפת ההוראות.

תיגוי מקידי שיכון

177. שר רשאי למנות, בהודעה ברשומות, מקידי שיכון לענין פרק זה, אם הוא משוכנע כי מן הדין לנקוט צעדים מיוחדים לסמך שיכון לבני אדם שמונו ממקומות מגוריהם, או עזבו אותם, עקב התקפת אויב, או שקרוב לודאי כי ימונו או יוכרחו לעזוב את מקומות מגוריהם כאמור, או שנהרסו בחיתם עקב התקפה כאמור.

מתן שיכון

178. מקיד שיכון רשאי להורות לכל המחזיק בבית לחת שיכון בביתו לבני אדם שייקבעו על ידי המקיד, וכן רשאי הוא בכל עת לבטל הוראה כאמור לגבי אדם מלוני, ומשעשה כן לא יימצא אותו אדם, מכאן ואילך, בבית שבו שוכן אלא ברשות המחזיק.

תיגוי שיכונים שנתפסו

179. שר רשאי, אם הוא משוכנע שחדל הצורך במתן שיכון לבני אדם בדרך כלל, או לסוגים של בני אדם, באזור מלוני, להורות בצו –

(1) כי ממועד שייקבע בצו יבוטלו כל ההוראות שניתנו לגבי אותו אזור לפי תקנה 178 בדרך כלל או לגבי סוג של בני אדם כאמור;

(2) כי אחרי אותו מועד, לא יימצא אדם שהצו חל עליו, בבית שבו שוכן כאמור בתקנה 178 אלא ברשות המחזיק.

אכיפה על ידי מקיד שיכון

180. מקיד שיכון רשאי לנקוט את כל הצעדים הדרושים לשם אכיפת השיכון בבית שהוראת תקנת 178 חלה עליו, או לשם תיגוי הבית על ידי מי ששוכן בו אם בוטלה ההוראה או אם ביטל השר את כל ההוראות שניתנו לגבי אותו אזור.

הבטחה מפני התקפות אויב

181. (א) שר רשאי לקבוע בצו (בפרק זה – צו בטחון) –

(1) את הצעדים שכל אדם במדינה חייב לנקוט לשם הגנה מפני הסכנות הנובעות מהתקפת אויב;

(2) את הצעדים שכל אדם המחזיק במקרקעין, בכלי שיט או בכלי טיס, או שבידיו השליטה בהם או הנהלתם, חייב לנקוט לשם הגנה על בני אדם הנמצאים, או העלולים להימצא, באותם מקרקעין, כלי שיט או כלי טיס מפני הסכנות הנובעות מהתקפת אויב.

(ב) שר רשאי, בצו בטחון, להורות, בין היתר, כי בתינתן האות המתואר בצו, יהיה כל אדם או סוגי בני האדם המפורשים בצו, חייבים להיכנס ולהישאר במקומות שייקבעו ובדרך שתקבע.

(ג) אסור –

(1) להפריע לאדם להיכנס למקרקעין על פי צו בטחון;

(2) להוציא ממקרקעין אדם הזכאי להימצא בהם לפי צו בטחון.

(ד) לא נתקיימו בחצרים, בכלי שיט או בכלי טיס הוראות של צו במחון, רשאים רשות מוסמכת לסגור את החצרים או לתוציא את כלי השיט או את כלי הטיס מהשמוש.

מקרקעים שנהרסו או נפגעו בחומר מזיק

182. מקרקעים שנגרם להם הרס רציני, או שמבצעים בהם, או עומדים לבצע עבודות של הריסה או של בנין, או שנפגעו בגז מרעיל, או בחומר מזיק אחר, כתוצאה ממעולות אויב, רשאי ממקד הגא מחוזי (בפרק זה - הממקד) לנקוט לגביהם את כל האמצעים הדרושים, לדעתו, לשם בטיחות הנפש והרכוש באותם מקרקעים ובסביבתם, לרבות איסור או הגבלה של השימוש בכל דרך ציבורית ושל הישיבה בכל מבנה.

טובין שנפגעו

183. רשאי הממקד וכל מי שהוסמך לכך על ידיו, אם הם משוכנעים שהדבר דרוש לשם בטיחות הנפש, לנקוט לגבי טובין שנפגעו בגז מרעיל או בכל חומר מזיק אחר, את כל האמצעים הדרושים לטיהורם של הטובין מזיהום על ידי הגז או החומר כאמור, ואם נוכחו כי אין אפשרות מעשית לטהר את הטובין כאמור, רשאים הם להשמידם.

נקיטת אמצעים נגד שריפות

184. (א) מרצה שריפה, רשאי הממקד, וכל אדם שהוסמך לכך על ידיו, לנקוט בכל האמצעים הדרושים, לדעתם, למניעת התפשטותה ולחת את כל ההוראות הדרושות לכך, לדעתם, לרבות הכניסה לכל מקרקעים והסילוק של כל דבר הנמצא בהם או על פניהם.

(ב) הממקד, וכל מי שהוסמך לכך על ידי ראש הגא רשאים, אם הם משוכנעים שהדבר יקל על מניעת התפשטותה של שריפה הנגרמת על ידי הצתה או פעולה אחרת של האויב, להורות בצו למחזיק במקרקעים -

(1) כי חדרים או שטחים אחרים במקרקעים שהצו חל עליהם יפונו מטובין שאינם מחוברים למקרקעים, וכי טובין כאמור לא יוכנסו לתוכם;

(2) כי תוצג על פני המקרקעין או בתוכם, כמתואר בצו, הודעה המסבירה, היכן היא הכניסה למקרקעים וכיצד אפשר לגשת ללא שהיה מיותרת לחלקיהם השונים.

(3) כי יוחזקו במקרקעים כאמור, בחלקים שיפורשו בצו, מים, חול, או חומר אחר שייקבע בצו ובכמות שתיקבע בו;

(4) כי מקרקעים כאמור המנויים מאדם במשך תקופה מסויימת, יוחזקו במצב המאפשר גילוי מידי של אש;

(5) כי יינקטו אמצעים אחרים, כמתואר בצו, למניעת שריפות, או להגברת בטיחותם של חדרים, או שטחים אחרים, מפני אש;

(6) כי הצו יופל על אזורים ועל מקרקעים המפורטים בו.

(ג) צו לפי תקנת משנה (ב) יכול לקבוע הוראות שונות לגבי אזורים שונים או לגבי מקרקעים שונים, או סוגים של מקרקעים באותו אזור; וכן יכול הוא לקבוע פטור מוחלט או מותנה, מתחולת הוראותיו כולן או מקצתן.

(ד) כל חבר הגא שהוסמך לכך בכתב על ידי הממקד, רשאי בכל עת להיכנס למקרקעים שצו לפי תקנת משנה (ב) חל עליהם על מנת לבדוק אם ממלאים בהם אחרי הוראות הצו; נוכח כי אין ממלאים אחרי הוראות הצו, רשאי הוא לנקוט את כל האמצעים הדרושים, לדעתו, לאכיפתן.

(ה) בתקנה זו, "מחזיק במקרקעים", לגבי מקרקעים מנויים - מי שזכאי להחזיק בהם.

איסור התקהלויות והגבלתן

185. (א) שר רשאי, בצו, לאסור התקהלויות של בני אדם או להגבילן,

(ב) צו מניעת התקהלויות יכול להיות כללי או מסוייג לאזור פלוני או להתקהלויות בעלות מטרות מסויימות.

(ג) שר רשאי להסמיך קצין משטרה שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח או מפקד צבאי, כמשמעותו בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, ליתן צו מניעת התקהלויות באזור שבתחום סמכויותיהם, ואולם לא יסמיך שר קצין משטרה או מפקד צבאי כאמור ליתן צו מניעת התקהלויות לכל הארץ.

(ד) ניתן צו מניעת התקהלויות, רשאי כל קצין משטרה, שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח משנה, לנקוט את כל הצעדים הדרושים לביצוע הצו.

סייג למתן צו מניעת התקהלויות

186. לא יינתן צו מניעת התקהלויות, אלא אם היה נותן הצו משוכנע, שהדבר דרוש לבטחון הציבור או על מנת להקטין ככל האפשר את הסיכון של אבדן חיים, או של חבלות גוף, העלולים לדעתו לקרות כתוצאה מהתקפת אויב.

פרק שמיני: ע ר ר י ם

מינוי ועדות ערריים

187. (א) שר המשפטים ימנה ועדות ערריים לענין תקנות אלה.

(ב) מינוי של ועדת ערריים יכול להיות כללי או מסוייג לפרק מסויים של תקנות אלה, לכל הארץ או לאזור מסויים.

(ג) כל ועדת ערריים תהיה של שלושה; כיושב ראש הועדה ימונה שופט.

(ד) הודעה על מינוי ועדת ערריים, על הרכבה ועל מענה תפורסם ברשומות.

זכות ערר

188. (א) ניתן צו לפי תקנות אלה למפעל פלוני או לאדם פלוני, או למספר מפעלים או בני אדם שפורשו אחד אחד בצו, רשאי כל הרואה עצמו נפגע על ידי הצו לערור עליו, תוך חמישה-עשר יום מהיום שהצו הגיע לידיעתו, לפני ועדת ערריים; יושב ראש הועדה רשאי להאריך את התקופה האמורה, אם הוא משוכנע שיש סיבה מוצדקת לכך.

(ב) הערר יוגש לועדה בשני העתקים לפחות; הועדה תמציא העתק אחד לרשות שנתנה את הצו.

(ג) ועדת הערריים רשאית לאשר את הצו, בתנאים או בלי תנאים או לבטלו.

תוקף הערר

189. הגשת ערר על צו לא תעכב את ביצוע הוראותיו.

נוהל וסדרי דין

190. (א) לועדת ערריים יהיו כל הסמכויות המפורטות בסעיפים 5 ו-5 א' לפקודת ועדות חקירה43.

---

43) חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152

(ב) שר המשפטים יתקין תקנות לקביעת סדרי הדין והנוהל לפני ועדת עררים וכל שלא נקבעו בתקנות כאמור – תקבעם הועדה בעצמה.

ערר על קביעת דמי שכירות בכל שיט או כלי טיס

191. (א) בתקנה זו "בית הדין" –

בכלי שיט – בית הדין לענייני אניות שלפי סעיף 10 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940;

בכלי טיס – בית הדין הכללי שלפי אותו סעיף.

(ב) חייבה רשות מוסמכת לפי תקנות אלה אדם שלוני להשכיר כלי שיט או כלי טיס וקבעה שכוחן את דמי השכירות, רשאי כל מי שרואה את עצמו נפגע על ידי קביעת דמי השכירות כאמור לערור על קביעה זו לפני בית הדין ובית הדין רשאי לאשר את הקביעה או לשנותה.

בערר על קביעת דמי שכירות כאמור ינהג בית הדין לפי הכללים שבפסקה (א) לסעיף 6 (1) וכן בפסקה (ו) של התנאי המגביל לסעיף 6 (1) לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, כאילו כלי השיט או כלי הטיס נתפס מכוח סמכויות שעת-חירום, כמשמעותן בפקודה האמורה וכאילו דמי השכירות המשתלמים על ידי השוכר הם הפיצויים לפי הפקודה האמורה, הכל בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ג) הסעיפים 11, 11א', 12, 15, 16, 17 ו-18 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, יחולו על ערר לפי תקנת משנה (ב) בשנויים המחוייבים לפי הענין.

השהיית הדיון בעררים

192. (א) הממשלה רשאית, באכרזה ברשומות, להכריז כי בירורם של עררים על צווים שפורסו באכרזה יושהה כל עוד תעמוד האכרזה בתוקפה; ובלבד שלא תחול האכרזה על צווים לפי התקנות 61, 62, 63, 68, 99, 100(4), 117, 133, 140, 163, 164, 168, 170 או 204.

(ב) תקפה של אכרזה לפי תקנת משנה (א) הוא לשלושה חדשים, ואולם הממשלה רשאית, מזמן לזמן, להאריך את תקפה לתקופה של שלושה חדשים; כל הארכה כאמור תהיה באכרזה ברשומות.

(ג) הממשלה רשאית בכל עת לבטל אכרזה לפי תקנת משנה (א).

השהיית ערעורים לפי חוקים אחרים

193. (א) הממשלה רשאית לקבוע באכרזה שתפורסם ברשומות כי בירורים לפני ועדת ערעור לפי חוק המקרקעין או לפני ועדת ערר לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושרותים, תשי"ח-1957, יושהו כל עוד תעמוד האכרזה בתקפה; תקפה של האכרזה יהיה לשלושה חדשים, ואולם הממשלה רשאית, מזמן לזמן, ברשומות, להאריך את תקפה לתקופה של שלושה חדשים נוספים.

(ב) הממשלה רשאית בכל עת לבטל אכרזה לפי תקנת משנה (א).

פרק השיעי: הוראות כלליות

עריכת בקורת

194. (א) רשות מוסמכת רשאית, אם היא משוכנעת שהדבר דרוש על מנת להקל עליה או על רשות אחרת הפועלת לפי תקנות אלה, לבצע את סמכויותיהן, להורות בצו, שחיערך בקורת בענין שלוני שיפורש בצו, על ידי אדם (בפרק זה – המבקר) ובמקום שיפורש בצו.

(ב) סמכויות המבקר הן כשל ועדת חקירה שנתמנתה לפי פקודת ועדות חקירה ושניתנו לה כל הסמכויות המפורטות בסעיף 5 לפקודה האמורה.

סמכויות בצוע

195. (א) בתקנה זו, "פקיד ביצוע" – רשות מוסמכת וכן כל אדם או סוג של בני אדם, שהוסמך על ידי שר, לענין תקנה זו; הסמכה של סוג בני אדם תהיה בהודעה ברשומות.

(ב) פקיד ביצוע רשאי, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש כדי להקל את ביצוען של תקנות אלה או למנוע עבירות על הוראותיהן –

(1) להיכנס לכל מקום;

(2) לערוך חיפוש בכל מקום שנכנס בו מכח סמכויותיו;

(3) לחקור, בכל ענין הנוגע לתקנות אלה, כל אדם הנמצא במקום שאליו נכנס בתוקף סמכויותיו לפי פסקה (1), וכל אדם שיש לפקיד הביצוע יסוד סביר להניח שהוא עובד או עבד שם, וכן כל אדם שיש לפקיד הביצוע יסוד להניח שיש בידיו ידיעות על עבירה על הוראות תקנות אלה, ולרשום בפרוטוקול את תשובותיהם;

(4) לבדוק את הפנקסים והרשימות המתנהלים בכל מפעל או מוסד, בין שנערך בו חיפוש ובין שלא נערך;

(5) לתפוס ולעכב כל דבר שיש לו יסוד להניח שנעברה בו עבירה על הוראות תקנות אלה, ובכפיפות לאמור בתקנה 205, להחזיקו עד שבית משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו, או להורות שדבר כזה יישאר במקום שבו נמצא בזמן החיפוש עד שבית משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו.

(6) לנקוט בכל האמצעים הדרושים לאכיפתו של צו שניתן לפי תקנות אלה.

מסירת ידיעות

196. (א) אלה מוסמכים לצוות על המצאת ידיעה:

(1) קצין צה"ל בדרגת סגן – אלוף ומעלה שהוסמך לכך על ידי ראש המטה הכללי, אם הוא סבור שהידיעה דרושה להגנת המדינה או לבטחון הצבור;

(2) כל מי שמוסמך לפעול לפי תקנות אלה, אם הוא סבור שהידיעה דרושה כדי להקל על ביצוען של תקנות אלה.

(ב) מי שנצטווה להמציא ידיעה כאמור, חייב להתייצב בכל מקום ובכל מועד שייקבעו ולמסור שם את הידיעה למי שנקבע בצו.

(ג) "ידיעה" בתקנה זו – כשמשמעותה בחוק לתקון דיני העונשין (בסחון המדינה), תשי"ז – 1957.

סמכויות מאסר

197. לענין כל עבירת שעת חירום שהיא פשע רואים גם כל חייל שדרגתו אינה נמוכה מדרגת סמל, וכל חייל אשר הוסמך לכך על ידי קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה, כאילו פורשו גם הם בסעיף 3 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים)[44], והוראות הסימן "מאסרים" לפקודה האמורה יחולו בשינויים המחוייבים.

הצגת הודעות

198. (א) פקיד סורכה רשאי להציג כל הודעה על פני מקרקעין או בתוכם או להורות שההודעה תוצג כאמור, אם הדבר דרוש, לדעתו, לביצוע הוראות תקנות אלה, ולשם כך רשאי הוא להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקרקעין.

---

44) חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ג, עמ' 431

(ב) הוצגה הודעה כאמור, לא יוריד מזמנה איש, זולת הפקיד המורשה ולא ימחקנה ולא יעשה בה כל שינוי.

איסור הפרעה

199. לא ימנע אדם חייל, שומר, רשות מוסמכת או כל מי שהוסמך לפעול לפי תקנות אלה, מלבצע סמכויותיהם לפיהן, ולא יפריע להם בכך.

זיהוים של עצירים

200. (א) שר המשפטים רשאי להתיר הצו, נקיטת אמצעים הדרושים באופן סביר, בשביל צילומו, סדירתו וזיהויו של אדם הנמצא במשמורת ושיש לקצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה יסוד סביר להשדו בביצוע עבירת שעת חירום, או של חברי הנמצא במשמורת.

(ב) נתן שר המשפטים צו לפי תקנת משנה (א), יקבע בו הוראות המבטיחות כי חצלום שנערך בחוקף חצו לא יפורסם, מלבד אם הדבר דרוש לזיהויו של בעליו, וכי שום העתקה מהחצלום לא תחגלה למי שאינו מוסמך לכך בחוקף הפקידו.

(ג) שר המשפטים רשאי בצו לפי תקנת משנה (א), או בצו נפרד, להורות שכל החצלומים, הן הנגטיבים והן החעתקות, וכל המסמכים הנוגעים למידותיו או לזיהויו של אדם שנעשו בחוקף צו לפי תקנת משנה (א), יושמדו מיד לאחר סיקיעתה של תקנה זו, אלא אם הורשע אותו אדם בעבירת שעת חירום.

הצגת היתר

201. (א) תסוקן שיש בידו היתר, פטור או תקלה אחרת, לפי תקנות אלה, (ולכולם ייקרא בסימן זה – היתר) – עליו תראיה.

(ב) מי שיש בידו היתר בכתב חייב, לפי דרישה, להציגו לפני שומר, שומר צבאי או מי שהוסמך לכך בכתב על ידי רשות מוסמכת.

שמירת סודיות

202. מי שחגיעה אליו ידיעה לרגל מילוי תפקידים לפי תקנות אלה, לא יגלה אותה למי שאינו מוסמך לקבל ידיעה כזאת, אלא על פי היתר מאת שר.

ביטול היתרים

203. המוסמך ליתן היתר לפי תקנות אלה, רשאי בכל עת לבטל או להתלות היתר שניתן; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסעיף 16 (1) לפקודת הפרשנות.

תחזקת טובין

204. נתפס ונתעכב דבר על ידי רשות המוסלת לפי תקנות אלה, אם בתוקף תקנה 195 (ב) ואם באופן אחר, רשאי שר להורות בצו, כי הדבר יופקד בידי רשות שתיקבע בצו ולתקופה שתצויין בו ובלבד שלא תעלה על תקופת תקפן של תקנות אלה.

מכירת סחורות תפוסות

205. נתפס ונתעכב דבר כאמור בתקנה 195 והדבר הוא בעל חיים, או טובין העלולים, לדעת רשות מוסמכת, להתקלקל אם לא יימכרו מיד, בין בגלל טיבם המיוחד ובין מסיבה אחרת, או שהדבר חיוני, לדעת רשות מוסמכת, לקיום תקין של אספקה חיונית או שירותים ציבוריים חיוניים, רשאית רשות מוסמכת להורות שהדבר יימכר באופן ובמחיר שתקבע; דמי המכר יופקדו באוצר המדינה ויחולו עליהם הוראות אלה:

(1) הוגשה תביעה סלילית נגד אדם על עבירה ביחס לדבר שנתפס, ינהגו בדמי המכר כפי שיורה בית המשפט;

(2) לא הוגשה תביעה סלילית כאמור תוך שלושים יום מיום התפיסה, ינהגו בדמי המכר כפי שיורה בית משפט השלום שבתחום שיפוטו נתפס הדבר, לפי בקשת כל אדם התובע טובת הנאה בו;

(3) לא הוגשה כל תביעה לפי פסקה (2) לבית משפט השלום תוך חשלים יום מחום חשלים הימים המפורשים בפסקה האמורה, יחולטו דמי המכר לאוצר המדינה;

(4) שר המשפטים יתקין תקנות הקובעות את סדרי הדין בביה משפט השלום בתביעות לפי פסקה (2) ואת דרכי פרסום ההודעות על הפקדת דמי המכר לפי תקנה זו.

הטלת תפקידים על תאגיד

206. כל תפקיד שאפשר להטיל על אדם לפי תקנות אלה – אפשר להטילו על תאגיד, ומשהוטל כאמור לא יהיה תוקף לכל הגבלה שנקבעה לאותו תאגיד, בין על פי דין ובין באופן אחר, במידה שהיא עלולה למנוע אותו מלמלא אותו.

מסירת דברים שהחזקתם אסורה

207. (א) נאסרה על אדם בתקנות אלה, או על פיהן, החזקתו של דבר פלוני, או השליטה בדבר פלוני, יימסר הדבר למי שיקבע שר ותוך התקופה שיקבע, אלא אם ניתן למנוי כן היתר שהדבר יהיה בהחזקתו או בשליטתו של אותו אדם; נמסר הדבר כאמור, יחזיק בו מי שנמסר לו הדבר עד שיינתן ההיתר או עד לביטול האיסור ובמועד זה יחזירו לבעל ההיתר או למי שמסר את הדבר.

(ב) באין הוראה שר בדבר המקום והמועד של המסירה, יימסר הדבר בתחנת משטרה תוך ארבעה עשר יום מיום שחגיעה השלת האיסור לידיעת התייב במסירה.

אגרות ושלומי חובה

208. שר רשאי לקבוע, בצו, אגרות בעד מתן היתר או בעד חידושו, או בעד הוצאת כל מסמך אחר הניתן לענין תקנות אלה.

מתן ופרסום צווים והחילתם

209. (א) צו לפי תקנות אלה יובא לידיעת הנוגעים בדבר בדרך שיורה עליה נותן הצו ובכלל זה פרסום בעתון יומי, הדבקה באופן הנראה לעין במפעל, בכלי שיט או בכלי טיס, הודעה ברדיו או בטלוויזיה או פרסום ברבים בכל דרך אחרת, מסירת הצו לנוגעים בדבר, לרבות באמצעות מברק או מברק אלחוטי או הפקדה בידי הרשות המקומית או בידי נציגים מוכרים אחרים של תושבי מקום פלוני שאינו כלול בתחום שפחה של רשות מקומית.

(ב) צו שנתפרסם ברשומות הוא כמפורסמות שאינן צריכות ראיה; פרסום ברשומות של צו כאמור יהא ראיה חותכת שהותקן כפי שפורסם.

(ג) צו שפורסם ברשומות – תחילתו במועד הפרסום, אם לא נקבע בצו מועד אחר.

(ד) צו שנתפרסם בעתון יומי תחילתו ביום הנקוב על גבי העתון כיום צאת העתון, אם לא נקבע בצו תאריך מאוחר יותר לתחילתו.

(ה) צו שלא נתפרסם לא ברשומות ולא בעתון יומי – תחילתו כתום שלים עשרה שעות מיום פרסומו ברבים בכל דרך אחרת שהיא, אם לא נקבע בצו תאריך מאוחר יותר.

(ו) צו שלא נתפרסם ברבים – תחילתו ביום מסירתו לאדם הנוגע בדבר, אם לא נקבע בצו תאריך מאוחר יותר; צו שנשלח בדואר רשום, במברק או במברק אלחוטי לפי מען מקום מגוריו הרגיל, או מקום עסקיו האחרון, רואים אותו כאילו נמסר לו כתום ארבעים ושמונה שעות משעה שנמסר לדואר למשלוח; צו שהופקד בידי רשות מקומית או בידי נציגים אחרים, כאמור בתקנת משנה (א), רואים אותו כאילו נמסר לכל הנוגע בדבר כתום ארבעים ושמונה שעות משעה שהופקד כאמור.

(ז) ניתן צו לבעל מפעל, לבעל כלי שיט או לבעל כלי טיס ונמסר לו או נשלח לו בדואר רשום, בסברק או במברק אלחוטי או הודבק באופן הנראה לעין במפעל, בכלי חשיט או בכלי הטיס, שום טעות בנקיבת שם הבעל של המפעל, של כלי השיט או של כלי הטיס לא תפגע בתוקפו של צו שנמסר או שהודבק כאמור.

(ח) צו לפי תקנות אלה, מותר לחת בתנאים, בהגבלות ובסייגים שיידאו לרשות הנותנת את הצו; אין הוראה זו גורעת מהוראות סעיף 16 (1) לפקודת הפרשנות.

(ט) תקנה זו חלה גם על צווים לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים תשי"ח-1957 כאילו היו צווים לפי תקנות אלה, ומשפורסמו בהתאם לתקנה זו, אין חובה לפרסמם ברשומות, על אף האמור באותו חוק.

החזרת הוצאות

.210 ניתנו צו או הוראה אחרת לפי תקנות אלה (להלן בתקנה זו - צו) המחייבים אדם לבצע פעולה מסויימת, ואותו אדם נמנע מלבצע את המעולה, כולה או חלקה, ולדעת הרשות שנתנה את הצו אין סיבה המצדיקה היסנעות זו, רשאית אותה רשות, מבלי לפטור בזה את אותו אדם מאחריות פלילית על אי מלוי החובה, לבצע את המעולה, כאמור בצו, בין בעצמה ובין באמצעות אדם אחר, ומשעשתה זאת, לגבות ממי שהיה חייב לבצע את המעולה את כל ההוצאות שהוציאה, ומקודה הפסים (גבייה), לפעם סעיף 12 שבה, יחולו על גביית הוצאות אלה, כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה.

אי חלות הגבלות

.211 הגבלות שהוגבל בהן אדם בכל מסמך או התקשרות, אין בהן משום הגנה מפני דרישה למלא הוראה על פי תקנות אלה.

שמירת תוקף

.212 צו או הוראה אחרת לפי תקנות אלה לא ייפסלו בגלל פגם בנוסח בלבד.

עונשין

.213 מי שעשה, או ניסה לעשות, אחת מאלה, בין בעצמו ובין על ידי אחרים -

(1) לא קיים הוראה מהוראותיהן של תקנות אלה או של תקנה שהותקנה, או של צו או הוראה שניתנו לפיהן;

(2) לא קיים תנאי, הגבלה או סייג של היתר או מסמך אחר שניתנו לפי תקנות אלה;

(3) מסר ידיעה הידועה ככוזבת בפרט חשוב, או שהיה לו יסוד להניח שהיא כוזבת בפרט כזה, לאדם המוסמך לפי תקנות אלה לדרשה או לקבלה;

(4) העלים, השמיד, שינה או סירב להראות לאדם מוסמך כל מנקס או מסמך אחר בעל ערך בחקירה או בבקורת הנערכות לפי תקנות אלה;

(5) שינה ללא רשות כדין, או הניח שישנו, היתר שניתן לפי תקנות אלה, או השאילו לאחר או הרשה לאחר להשתמש בו;

דינו - אם לא נקבע עונש אחר בתקנה מתקנות אלה - מאסר שבע שנים או קנס שבעה אלפים לירות או שני העונשים כאחד; ואם כבר נתחייב פעם על עבירה כאמור, או על עבירה דומה לה בעיקרה, דינו - מאסר שלא יפחת משבועיים ולא יעלה על עשר שנים ונוסף לכך קנס עשרת אלפים לירות, אלא שבית המשפט יהיה רשאי, בשים לב לנסיבות יוצאות מהכלל

שיצויינו בפסק הדין, להטיל עליו עונש מאסר שתות משבועיים או לא להטיל עליו עונש מאסר בכלל.

דין חבר בני אדם

214. נעברה עבירה כאמור בתקנה 213 על ידי חבר בני אדם, מואגד או בלתי מואגד, אשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל, שותף או פקיד אחראי של החבר, אם לא יוכיח שני אלה:

(1) העבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) הוא נקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתן של הוראות תקנות אלה על ידי החבר.

עונשי עזר

215. (א) יצא אדם חייב בדין בעבירה כאמור בתקנה 213, רשאי בית המשפט, נוסף לכל עונש אחר, לצוות -

(1) כי כל היתר שניתן לנאשם יבוטל, או יוחלה לתקופה שקבע בית המשפט;

(2) כי טובין של הנאשם, לרבות אמצעי תובלה, שבהם נעזר הנאשם בביצוע העבירה, יחולטו או יושמדו;

(3) כי בית העסק של הנאשם, שבקשר אליו נעברה העבירה, ייסגר לתקופה שקבע בית המשפט;

(4) כי מלאי המחורות של הנאשם שבהן נעברה העבירה או מה שנתפס מכוח תקנות אלה עקב עבירה, או דמי מכרו, יחולטו או יושמדו, כולם או מקצתם.

(ב) בית המשפט רשאי לצוות שפסק הדין או המציתו יפורסמו ברבים בצורה ובאופן שקבע בית המשפט; במקרה כזה יורה בית המשפט מי ישא בהוצאות הפרסום, ואם חורה שהנאשם ישא בהוצאות הפרסום, יהיה דינן כדין קנס שהוטל על ידי בית המשפט.

הגשת תביעה

216. תביעה לדין לפי תקנות אלה לא תוגש אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, או בהסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה.

סמכות שיפוט

217. (א) תביעה לפי תקנות אלה מותר להגישה גם לבית משפט שלום, אלא שלשופט שלום הדן בתביעה כאמור לא יהיו אלא סמכויות הענישה שנקבעו לו בחוק.

(ב) על אף האמור בחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת משעים וסיבות מות), תשי"ח-1958 (45), לא יהיה הנאשם בעבירה על תקנות אלה רשאי לבקש חקירה מוקדמת.

תקנות אלה ודינים אחרים

218. (א) כל מקום שהוראה שבתקנות אלה סותרת הוראת כל דין אחר - ההוראה שבתקנות אלה עדיפה; אך אין הוראת תקנה זו באה לפגוע בהוראת סעיף 11 לחוק למניעת הפקעת שעריס וספסרות (שיפוט), תשי"א-1951 (46).

---

45) ס"ח 242, תשי"ח, עמ' 54

46) ס"ח 68, תשי"א, עמ' 40

(ב) בכפוף להוראות תקנות משנה (ד) ו-(ה) באות הסמכויות שבתקנות אלה או לפיהן להוסיף על הסמכויות לפי כל דין אחר ולא לגרוע מהן, ותקנות אלה באות להוסיף על תקנות שעת חירום אחרות ועל תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945 ולא לגרוע מהן.

(ג) הטלת חובה בתקנות אלה או על פיהן, אין בה כדי לפטור מקיום חובה כלפי רשות ציבורית על פי דין אחר, אלא במידה שנקבע אחרת בשעה שהוטלה החובה.

(ד) מתן היתר על פי תקנות אלה לגבי איסור, הגבלה או פיקוח אינה פוטרת מהחובה, על פי דין אחר, לקבל היתר, פטור או הקלה אחרת.

(ה) תקנות אלה אינן גורעות מאחריותו הפלילית של אדם למעשה או למחדל שלא על פי תקנות אלה; אך לא ישא אדם באחריות פלילית לאותו מעשה או מחדל יותר מפעם אחת.

(ו) לא יחולו ההגבלות על אצילת סמכויות לפי סעיף 42 לחוק הפיקוח על מצרכים ושרותים, תשי"ח-1957.

(ז) מקום שתקנות אלה מבטלות או משנות דין אחר, יפוג תוקפם של הביטול ושל השינוי במועד פקיעת תוקפן של תקנות אלה, ומהמועד האמור יהיה לאותו דין הנוסח שהיה לו ערב התקנת תקנות אלה.

219. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שעת חירום (סמכויות מיוחדות), תשכ"ז—1967".

השם

כ"ז באייר תשכ"ז, 6.6.1967

לוי אשכול
ראש הממשלה

המחיר 144 אגורות הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחזי בייי
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
20 May 2014 05:29:51 +03:00